

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlimî Araştırmalar
Derneği Yayın Organıdır

* * *

Cilt: 34 Sayı: 405 EKİM 1993

(KDV DAHİL) 15.000 TL. YURTDIŞI: 8 DM.

Dernek Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayım: Erol KONYALIOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Özgür SÜZER
Hakan Erkan ERASLAN

Yönetim ve Dernek Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmaç
No:4 D:8 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE: ÖLÜM ÖTESİ YAŞAM	2
● KONFERANSLARIMIZ	7
● BİR AKIŞ: BİZLERİ BEKLİYOR, İLERİDEKİ BÜYÜK DEVRAN	8
● İHTİYAÇLAR VE İSTEKLER	9
● BİREYSELLİKTEN BÜTÜNSELLİĞE: DEĞİŞİM İHTİYACI	11
● MANTAL YARATMA SANATI	13
● BÜTÜNLÜĞÜ FARK ETMEK	16
● OBSESYONA YENİ BİR YAKLAŞIM: ALAN GİRİŞİMLERİ	17
● BEVERLY HILLS'DE RUHSAL SERÜVEN	19
● MANEVİ GELİŞMEYİ SAĞLAMA YÖNTEMİ: YOGA	22
● NE KADAR HÜRÜZ?	24
● ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	26
● BİLGİ VE TATBİKAT	27
● VARLIĞIN KENDİSİYLE HESAPLAŞMASI: BÜYÜK YARGILAMA	30
● "ÖLÜ" BİLİM ADAMI RADYODA KONUŞTU	33
● PSİ VE RUSYA'DAKİ DURUMU	36
● KUTSAL KEFENİN DİLLERE DESTAN ŞİFA GÜCÜ	37
● RUHSALLIĞIN ÖZÜ	38
● İÇSEL SEYAHAT	41
● RUHSAL AKTÜALİTE: BİR RUH ADALETİ YANILGIDAN KURTARDI - TAROT, SADECE BİR ARAÇTIR - İSA'NIN HASSAS RESMİ - ALTINCI DUYUNUN REHBERLİĞİ - ÜÇ ELBİSE	43
● İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU - İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	46
● SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: VARLIKLARIN BAĞLANTILARI	47
● KİTAPLAR ARASINDA: KARŞI TARAFIN İŞİĞİ	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayın'arı, 243 18 14

Kapak: Meta Basım Yayımlar Ltd. Şti. Ahududu Sok. 25,5 Beyoğlu/İST. 252 61 25 - 249 10 01

İç Baskı: Emre Matbaacılık, Dizdariye Medresesi Sok. No:15 Çemberlitaş/İST. 518 23 74

Renk Ayrımı: Degrade, Teşvikiye / İSTANBUL, 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone Ücretli: Yıllık, Yurtiçi: 180.000 TL. (Öğrenciler: 150.000TL.), Yurtdışı: 96 DM.

Posta Çekli No: 168305

Metapsişik Derneği 105.6 frekanstan yayın yapan META FM vasıtasıyla, ruhsal dünyanın küçük bir ağız olarak üzerine düşen vazifelerden henüz az bir kısmını yerine getirmektedir. Dernek ve Meta FM, özdeşleşmiş bir durumda, kendi gerçeklerini insan kardeşlerine aktarmak için dar imkânlardan geniş imkânlara geçmenin ıstıraplı çabasını göstermektedirler.

Radyo yayıncılığını A'sından Z'sine mümkün olduğu kadar öğrenmek ve bunları uygulayabilmek, normal hayat icapları içinde yaşama mücadelesi verirken, insanı kısıvrak yakalayan zamansızlığın pençesine de düşmek için çabasıdır. Meta FM ile ne yapmak istiyoruz? Gayet basit: Hızlanan zaman akışına ayak uydurmak, iletişim çağının bilgi aktarmaktaki hızına uyum sağlamak, **büyük değişimin** eşiğine adım atan toplumumuzun her zamankinden daha fazla muhtaç olduğu bilgiye kavuşabilmesi için onu uyarmak, bilgilen-dirmek...

Doğum ve ölüm arasında geçen hayatın amacını dinler, felsefe ve bilim kendine göre açıklayarak, insanları kendi yönlendirmeleri altına alarak bir hedef göstermişlerdir. Ölüm sonrası, **Öteâlem** hayatına ait becerebildikleri yorumları da katarak ellerindeki bilgileri aktarmak suretiyle "olsa da olur, olmasa da olur" kabilinden yasak savmaya devam etmektedirler.

İşte bu eksik-yanlış ve tutarsız **Öteâlem Bilgilerinin** tedavülden tamamen kalkması için yapılan her türlü çalışmaya katkımızın daha fazla olması için Meta FM gibi kapsamlı bir aracı sağlayanlarla işbirliği yapmayı yeğledik. Kırk üç yıldır sözlü ve yazılı araçlar kullanmak suretiyle ruhanî hayatın parlak gerçeklerini insanımızın gözlerine yaklaştırarak onların daha iyi görmelerini sağlamaya çalıştık. Bu yoğun çaba, sonuçta Derneğimizi Radyo yayını aracını kullanabilme liyakatine getirdi. Liyakat ve sorumluluk artışı olağan işlerdendir. Hep bunu yaşadık.

Sonuç umduğumuzdan daha bereketli çıktı. Büyük bir kadroyla çalışmamıza rağmen aktarılacak bilgilerin çokluğu karşısında zaman zaman biraz karamsar düşüncelere daldığımızı söylemeliyim. Zor olanı yenmek, başarmak Derneğin alışkanlık huylarındandır. Bir konuşmamızı Dernek içinde en çok 90-100 kişi dinleyebilir. Aynı konuşmayı, büyük maliyetine rağmen, 1500 kişilik bir salonda yapmış olsak bir günde 1600 kişiye hitap edebiliriz. Oysa Meta FM vasıtasıyla her gün, 09.00-24.00 arası, şimdiki hesaplara göre, 3500 kişiye hitap edebiliyoruz. Telefon kilitlenmeleri de işin çabası..

Zamanı gelince, Meta FM'den sadece ruh ve ruhsallıkla ilgili süzülmüş bilgiler değil, Yüce Bilgi Işığının icaplarına göre uyarılara da başlanacaktır. Metapsişik Derneği'nin müteal amacına hizmet etmek her nesle nasip olmaz. Derneğin genç ve dinamik kadrosuna sağlanan tertemiz imkânlarla, tedricen ilerleyen ve çoğalan çabaların hedefine ulaşması değişmeyen bir kaderdir. Her şey müteal zamanda nasıl oluşturulmuşsa, sırası geldikçe izafi zamanda da oluşmaktadır.

Meta FM hepinizin büyük ve güçlü sesidir. Onu 105.6'dan dinleyiniz ve dinletiniz. İsteklerinizi, eleştirilerinizi, orijinal fikirlerinizi, düşüncelerinizi lütfen bildiriniz. Radyofonize olacak şekilde yazı yazınız; bunun için gerekli teknik bilgiyi Yayın Sorumlusu, redaksiyoncu arkadaşlarımızdan her zaman alabilirsiniz. Sizlerle kaynaşmış, bütünleşmiş bir yayın yapmayı çok istiyoruz.

Meta FM 105.6'yu izlemeye devam edin.

Selâm ve Sevgiler

Ö L Ü M Ö T E S İ Y A Ş A M

Aslında ölüm yoktur. Devamlı olarak, bedenli yaşamla bedensiz yaşam arasında gidiş gelişler vardır. Bedenli yaşamı bedenliler, bedensiz yaşamı da bedensizler iyi bilir. Yani spatyom bilgisi, ölümden sonra geçilecek ortamın bilgisi de medyomlar vasıtasıyla bedensiz varlıklardan ya da bizzat medyomların kişisel tecrübelerinden yahut kutsal kitaplardan elde edilebilir. Bizler "unutma" sürecine bağlı olarak hem doğmadan önceki spatyom hayatımızı hem de geçmiş yaşamlarımızı unutturuz; unutmamız gerekir.

GEÇMİŞ
YAŞAMLARIMIZI
YA HATIRLASAYDIK!..

Varsayalım ki, bugün çok şerefli bir mevkidesiniz. İtibarlı bir insan durumundasınız. Ama sizin geçmiş yaşamı-

nız çok karışık olabilir. Bu durumdayken geçmiş yaşamınızı öğrendiğiniz vakit veya başkası sizin geçmiş yaşamınızı öğrendiği vakit, belki şimdiki itibarınız ortada kalmayabilir. Büyük suçlar işlemiş olabilirsiniz. Bu suçlar sadece çal çırp işi değil; insanlık suçu da işlemiş olabilirsiniz. Sizi yeniden büyük vicdan azaplarına ite-

cek suçlarınız olmuş olabilir. Geçmiş hayat plânınızla ilgili olarak bu çok olasıdır ve doğaldır. Zaten birçok insan bu tür ve benzeri yaşamlarının telâfisi için bugün dünyada bulunmuyor mu? Bu nedenle bugün biz hangi durumda bulunuyorsak, bu, bizim için en iyi olanıdır. Hiç kimse hâlimden şikâyet etmemelidir, bu an için. **Çünkü bu an, şu hâl o insan için en mükemmel durumdur.** Fakat her an bu balanse edilebilir, değişebilir.

Onun için derler ki, "Her an insan şükretmelidir." Şimdi diyeceksiniz ki: "Bu nasıl iyi hâl? Şu kadar borcum var. Şu kadar taksit ödenecek. Evde yemek yok, üst yok, baş yok. Benim hâlim nasıl iyi?" O da doğru. Siz de haklısınız. Ama gene de emin olun ki, şu anda içinde bulunduğunuz hâl, sizin için en iyi hâldir. Bu hâli değerlendirmeye çalışmak, onun üstesinden gelmeye çalışmak en akıllıca yoldur.

Bu nedenle, muhakkak geçmiş hayatların şu yaşamımızda bizim üzerimizde çok bariz etkileri vardır. Başka bir deyişle o, bir ortalama güç olarak bizim üzerimizde birikmiştir. Bizim şu andaki hayatımız geçmiş hayatlarımızın bir sonucudur. Eğer bu yaşamımızı iyi incelersek, özellikle tekerür eden olayları iyi kontrol edebilirsek, zayıf taraflarımızın ipuçlarını alabiliriz: Şu ya da bu şekilde, hep benzer

olaylar içerisinde kalıyorsa, ne yaparsak yapalım o mecradan dışarı çıkamıyorsa, bilin ki onunla ilgili geçmişinizde bir yığın olay vardır. İşte böyle bir şeyi anladıktan sonra insan der ki: "Bu benim şu andaki hâlim, benim için en iyi ve en gerekli olan hâldir." İşte bu şurlu bir anlayıştır. "Ben muhakkak ki bir bileşkenin sonucunu yaşıyorum..." Hastalık, sağlık, güzellik, fakirlik vs. Bu bileşkenin içerisinde zenginleşmek için, yaşamın başka olanaklarından yararlanmak için ne gerekiyorsa yapılır. Hepsisi o bileşkeye dahildir.

KADERİYESİLİK OLMAZ

Bu açıklamalarımızdan "kaderiyecilik" sonucu çıkarılmasın. Kesinlikle ilgisi yoktur. Aslında yaygın olduğu anlamıyla "kaderiyecilik" diye bir

şey yoktur. **Mevcut düzeni iyileştirmek herkesin hakkıdır.** Fakat belirttiğimiz gibi bu, kontrol altında olmalıdır. Ben yükselmek için başkalarının sırtına basıyorsam, olmaz. O hâlde bizi burada kontrol edecek husus vicdanlarımızdır. Biliyorsunuz, her şey helâl edilmiştir. Niçin? "Meşru olarak yapılan her türlü çalışmanın karşılığı helâldir." denmiştir. Yani, "o senin hakkındır". Burada bir hak eşitlemesi var. Uğraş, didin, para da kazan. İnsanları da sev. Yüksel, ne yaparsan yap. Ama başkalarının sırtına basarak değil.

Başkalarının sırtına basmanın birçok anlamı vardır. Hileyle, düzenle, şununla, bununla olacak iş değildir. Çünkü sonuç olarak tüm bunları denetleyecek olan yine insanın kendisidir: Vicdan eninde sonunda karşımıza dikilir. "Evet," der, "Sen ebedî ve sonsuz

olan hayatını, falanca yaşamınla, şu geçirmiş olduğun altmış beş yıllık yaşamınla takas ettin. Çok büyük bir şey yapıyorum sandın. Gel bakalım... Buyur, senin defter burada. Senin öğrendiklerin buydu. Bildiğin ilkeler buydu. Ama tabii sen orada bunları yapıyorsun..." Bunu kim soruyor? İnsanın kendisi kendisine soruyor. Kendinden başka insana soru soracak bir tek varlık yoktur evrende. İnsan öyle mükemmel yaratılmış bir varlıktır ki, öyle yüreklidir ki, kendi hesabını kendisi verir. İşte "şerefli mahlûk" oluşu da buradan gelir. Kendi hesabını kendisi verir. Hem de en ufak bir sapma yapmadan. Ama dünyada bedenliyen her türlü hatayı bekleyebilirsiniz ondan. Bu hiçbir şey ifade etmez. Dünya geçici bir yatak yorgandır. Yorgan gider, kavga biter. Ondan sonra insan spatyoma yönelir. Sakın ola ki Allah'ın insanlardan hesap sorduğu sanılmasın. Ne kadar kötü bir hizmet münasip görüyorlar Tanrı'ya... Her şeyi yaratacak, ondan sonra falanca Mehmet'e hesap soracak öyle mi?

Bunlar sakat düşüncelerdir. Bunlardan sıyrılmak gerek.

İNSAN HESABINI KENDİSİ GÖRÜR

Benzer şekilde, insanın vicdanı da öyledir. Kendi hesabını kendisi görür. Yani bütünüyle her şeyi kendisi içine koymuştur. Hatta derler ki: "Eski hekimlikte insan vücudu

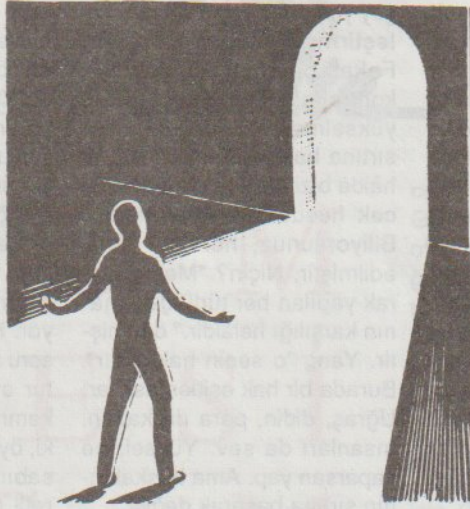

Öteâlemde maddî değerlerin hükmü yoktur; Varlık kendi kendisiyle başbaşa kalır.

o kadar güzel bir denge içindedir ki, şu derinin altında olan tüm sistem kendi kendini iyi edebilir, kendi kendini kontrol edebilir. Yeter ki bunu insan isteyebilsin." Yani her türlü savunma mekanizması, iyileştirme mekanizması vs. hepsi bedeninin içindedir. Zaten fizikoşimik ilaçlar aslında kendileri bir şey yapmıyorlar. Bunu tıp da biliyor. Onlar sadece vücuttaki savunma mekanizmalarını harekete geçiriyorlar. O ilaçla vücut yine kendi kendisini iyileştiriyor. Öyle bir sistem yapılmış ki, tüm çarelerle çaresizlikler onun içerisinde. Vücut böyle ise, ruh varlığı için bunun daha başka türlü olması mümkün değildir. Varlık bedenini terk edip, spatyom yaşamına geçtiği vakit, vicdan daha etkin hâle gelir.

SPATYOM HAYATI

Kendi aralarında çok bağlantılı olan irade ve imajinasyon sözcükleriyle ifade edilen anlam spatyom hayatımız bakımından da önemlidir. İrade, "istek" demektir. İrade niçin kullanılır? İstek için kullanılır. Bazen isteklerimiz imajinasyonumuzu (tahayyül), bazen de tahayyül istekleri belirleyebilir. Bunlar karşılıklıdır. Tahayyül ettiğimiz için herhangi bir şey bizde kararlı hâle gelir. Bunlar sonradan isteklere dönüşür. İsteklerin gerçekleşmesi için de tahayyül ge-

*Ölüm başka bir yaşama açılan bir kapıdır.
Tıpkı doğum gibi...*

reklidir.

Konuyu bilgisayar teknolojisine göre ele alırsak; programlama, tahayyülle başlar. Ondan sonra çalışma sistemine geçilir. Yani önce, bir şeye istek duyulur. İstekten tahayyüle geçilir. Tahayyülden sonra da uygulama gelir. İstek olmadan imajinasyon kendiliğinden olmaz. Onun arkasında muhakkak bir itici güç, bir irade, bir istek olmalıdır.

BEDEN ÖTESİ YAŞAMIMIZI İSTEKLERİMİZ ŞEKİLLENDİRİR

Spatyom dediğimiz süptil ortamda varlık çeşitli olaylarla karşılaşır. Bunun nedeni bizim kendi isteklerimizdir. Bu dünyadan bir yığın isteklerle çeker gideriz. Halk arasındaki ifadeyle, birçok konular bakımından, "gözü açık gideriz".

Oranın ortamı ve istekle-

rin uygulandığı mekân, burada alışık olduğumuz, fizik kanunlara bağlı değildir. Her ne durumda olursak olalım, bizim beynimiz gene fizik kanunlara bağlı olarak çalışır. Yeryüzü imajinasyonu da buranın kurallarına göredir. İmajların birleşmeleri, parçalanmaları, çoğalmaları söz konusudur. Ruh varlığı olarak, öz kendimiz olarak imajinasyonumuz sonucu böyle üç boyutlu bir ortamda tezahür ettik. Dünya bedenini terk edip de spat-

yoma tezahür ettiğimiz zaman durum biraz değişir. Anlaşılabilmesi için şöyle bir örnek verebiliriz: Dünya hayatını, içinde şeker eritilmiş bir kazana, spatyom ortamını da içinde tertemiz, saf su bulunan, pırlı pırlı bir kazana benzetelim. İkinci tür ortamda tezahür imkânları daha çoktur. Daha yoğun ve kaba olan birinci tür ortamda (dünya) pek çok nedenden dolayı isteklerimiz gerçekleşmeyebilir. Örneğin, dünyada tüm ihtiraslarımızı olduğu gibi yerine getiremeyiz. Ama onları istemekten, ölene kadar istemekten, hatta bu isteklerle spatyoma geçmekten kendimizi alamayız. Bunların bir kısmı bizim gündüz rüyaları tarzındaki hayallerimizdir. Hayalsiz bir insanı hemen hemen düşünemeyiz. Bazıları bu hayallerini romana, kimileri şiire ya da bilinen çeşitli sanat eserlerine döker. Yani sanatsal bir şekilde gerçekleştirir.

KENDİ CENNET VE CEHENNEMİMİZİ HAZIRLARIZ

Yukarıda söz konusu edilen sanatsal bir gerçekleşme için birçok araç gereç ve yöntem kullanılır. Şimdi bu sanatkarı bu kaba ortamdan alarak, son derece esîrî bir ortama koyalım. Zaman ve mekânla ilgili sorunların bulunmadığı, yoğunluk meselesinin olmadığı bir yere getirelim. Tüm bu engeller yok; ama istekleri, olduğu gibi, hatta beyin baskısı da olmadığı için daha da güçlü olarak var. Şimdi, bu istekler agrandize olmazlar mı? Minicik bir isteğin dev gibi olduğunu düşünün... İşte biz orada bu şekilde kendi cehennemimizi kendimiz hazırlarız. Cennetimizi de bu şekilde... Tüm o istekler, otomatik bir şekilde, tahayyül melekesiyle beraber karşımızda devleşerek oluşurlar.

Tahayyül melekesi, yani imajinasyonumuz her zaman sadece isteklerimizden emir almaz. Başka bir ifadeyle, ilk itici güç sadece istek değildir. Zaman zaman, insanın durumuna göre vicdan da bunu yapar. İşte bizim ıstırabımızı, kendi cennetimizi, cehennemimizi hazırlayışımız böyledir. Dünyada vicdan sesimizi kolayca bastırabiliriz. Bedenimiz ve bedenimizle ilgili birsürü bağlantımızın sesi, genellikle vicdan sesimizi kolayca bastırır.

Fakat yukarıda belirtmeye ve açıklamaya çalıştığımız "serbest" duruma geçildiği vakit, vicdan mekanizması insanı sadece sezgisel olarak ve

ya yakın olarak (açık olarak) hatalarını onun yüzüne vurmaktan, yani insanın kendi kendini eleştirmesinin yolları olmaktan çıkar ve tahayyüller de işin içine karışmaya başlar. Bu nedenle biz bir spatyom ortamında örneğin, ağaçların herbir yaprağından gelen ilhamlarla coşanlara, duygulanarak şiirler yazanlara ve bu gibi durumların her tür varyasyonlarına kolayca rastlayabiliriz. Bunların hepsi yine tahayyülle ilgili konulardır. Bu insanlar içinde buldukları ve gerçekten ihtiyaçları olan bu hâlin doyumuna ulaşana kadar onu yaşarlar. Rehber varlıklarının da yardımıyla daha başka durumlara girerek spatyomdaki yollarına devam ederler. Gerekirse tekrardan dünyaya dönme hazırlıklarına girerler. Ama spatyomdaki ortamının (cennetinin ya da cehenneminin) yaratıcısı da, dünyadaki yaşamının yaratıcısı da yine insanın kendisidir. Bunlar, kendi istek ve düşüncelerimizin son derece doğal ve lâhî İrade Kanunları çerçevesinde gerçekleşen sonuçlarıdır ve hepsi de tekâmülümüz için gereklidir.

SPATYOM : BİR SINANMA YERİ

Spatyom gerçek bir sınanma yeridir. İnsanın kendi kendisini sınağı bir yerdir. Orada insan ne vicdanının sesini susturabilir, ne de kendini haklı çıkartabilir; ne entelektüel kurnazlığını kullanabilir, ne de içinde yaşadığı toplumun alavere dalavere işleriyle meydana gelmiş olan bir yığın ga-

rip hukukî şemsiyeler altına sığınarak yapmış olduğunun sonuçlarından kendini kurtarabilir. Allah'ın her zaman her yerde olması ve daima görüyor olması da budur. Allah'ın görmesi demek, insan varlığının içine kendi gözünü de eklemiş olması demektir. İnsanın, bu şekilde kendi kendisini görmesi ve değerlendirmesi demektir. Çünkü insan aynı zamanda Allah'ın gözüdür. Söylendiğine göre, insan bir küçük kâinatı, onun gözü aynı zamanda Tanrı'nın gözü demektir. İnsanın bu dili aynı zamanda Tanrı'nın dili demektir.

Buradan da insanın sorumlulukları başka bir açıdan bir kez daha ortaya çıkmış oluyor. Her şeyimiz Yaradan'a ait bir husustur ve onu temsil eder. Bizi, insanlığı bu anlayıştan, bu kavramdan koparanlara ne yazık... Heyhat onlara!... İnsanlığı uygarlık adına vahşileştirerek ilkelileştirmişlerdir. İnsan bu derece üstün bir yapı ve kökene sahipken, onu yassılamak, kâğıt gibi, toprak gibi yapmak ne büyük vebaldir. Ama bunun ödemesi yapılıyor, yapılabacaktır da...

Kutsal kitaplarda anlatılanları çok iyi anlamak lâzım. İnsan yalnız değildir. Çünkü orada, "Ben sizlerin dilinizle konuşurum, sizlerin gözünüzle görürüm." der. Başka bir yerde, "O oku siz atmadınız, fakat sizin elinizden ben attım." buyurulmuştur. Bu, çok büyük, çok geniş kapsamlı, çok müthiş bir ifadedir. Bu derece üstün bir gücün hizmetinde olmak o derecede de yüce bir şey. O ne büyük bir liyakat-

tir. Biz, kendi kendimize, şimdi neyin hizmetinde olduğumuzu soralım. Göreceğiz ki, çoğunlukla şeytanın hizmetindeyizdir.

Burada "şeytan"ın temsil ettiği doğrudan doğruya bizim kendi çirkinliğimiz, aç gözlülüğümüz, hırslarımız, bilgisizliğimiz, egomuzdan başka nedir ki? Bunları ortadan kaldıracak yegâne şey de bilgiden başkası değildir. Bilindikçe, kavranıldıkça o yavaş yavaş terk eder insanı ve artık ondan sonra insan şeytana uymaz olur.

SPATYOMDA KENDİMİZLE KARŞILAŞIRIZ

O hâlde bedenini terk eden bir varlığın ilk karşılaştığı şey kendi imajınasyon oyunlarıdır. Orada kendisinden önce ölmüş olan anasını, babasını görmesi, şunları bunları yapması hep bundandır. Kaynak kendisidir. Bunların çoğu kendi tahayyülünün sonucudur. İlk zamanlar gerçekten basit teşevvüş devreleridir. Fizik dünya ile spatyom arasındaki intibak dönemi henüz tamamlanmamıştır ve daha çok da fizik plâna bağlı vaziyettedir. Bu nedenle, bedenden ayrılmış olan birçok insan kısa ya da uzun süreler kendi bedenlerini bir süre için görmeye devam ederler. Ölümlemeden itibaren cenazesinin kaldırılması, defin işlemleri vs. her şeyi görürler. İnsanların düşüncelerini hissederler. Bu, bedeninden ayrılan şahsın açıkça fizik plânla olan rabitasının henüz kopmadığının işaretidir. Fizik

dünyanın etkisi zamanla azala azala kendiliğinden uzaklaşmaya başlar. Fizikten uzaklaştıkça da, kontrol ya da sansür mekanizmalarından kurtulur. Şu anda bedenli olan bizler hep sansür ve savunma mekanizmalarını kullanırız. Ego bütünlüğümüzü korumak, hatta onu takviye etmek için, pek çok şeyi egomuza uygun olarak kitabına uydurmak için çok kez tevile başvururuz.

Ama fizik bedenden kurtulup da dünyadan uzaklaşınca bunları yapabilmemiz hemen hemen olanaksızdır. Telâfi mekanizması çalışmaz. Savunma mekanizmaları giderek tükenmiştir. Kısaca, hayatın bir film şeridi gibi gözler önünden (zihinden) geçmesinden sonra bir iç mücadeledir başlar. Vicdaniyla kendisi arasında korkunç ıstırap kaynağı olan ve duruma göre ardı arkası gelmeyen mücadele ya da mücadeleler zinciri başlar. Bu, varlık için tam bir teşevvüş hâlidir. Bu sözcük biraz eski ama anlatılmak isteneni aynen içeriyor. Bu hâl, sadece intibaksızlık, sadece şaşkınlık değil, fakat her iki hâli de içine alan bir durumdur ve en iyi olarak "teşevvüş" sözcüğüyle anlatılır.

Yukarıda tanımlamaya çalıştığım durumlar, varlığın şuurlanma düzeyine göre, uzun ya da kısa sürebilir. Başka bir ifadeyle, olan bitenin farkında olabilecek güçte olan varlık söz konusu devreleri çabuk atlatılabilir. Dünyasal istek ve duygularıyla, o andaki serbest hayatının anlamını bilenler için bunlar çok kısa sürer. Ama hiç kimse bundan korun-

muş değildir. Bu durumla ilgili olarak, Hz. Muhammed bile, hadisinde ifade edildiğine göre, "Kabir azabından çok çekiniyorum." demiştir.

KABİR AZABI NEDİR?

Burada peygamberin "kabir azabı" dediği, kabire gireceğinden dolayı değildir kuşkusuz. Artık bedeni terk ettikten sonra, gerçek yüksek şuura ulaşıncaya, gerçek plânındaki yerini alıncaya kadar geçmesi gerekli bir safahat kastedilmektedir. Her varlık gibi o da tedricen yükselecektir. Peygamber de önündeki safhaları aşa aşa en yüksek serbest şuura kadar yükselecektir. İşte burada demek istediği odur; "Bu safhaların aşılmasından ben de korkuyorum..." Onca yıl peygamberlik yapmış, hadisler ortaya koymuş, vahiy vermiş, şahadet getirmiş, tüm bunlara ek olarak son vaazında da herkese bunları tasdik ettirmiş ve helâllaşmış, herkesten üç kez şahadet almış, risaleti yerine getirmiş olduğuna emin olmuş olmasına rağmen, böyle bir endişesini dile getiriyor.

Bu da peygamberâne bir endişe: "Acaba ilk safhaları nasıl geçireceğim..." "Refik-i Âlâ" dediği "En Yüksek Arkadaş"ının bulunduğu yere nasıl ulaşacağını düşüncesi içinde bunu söylemiştir. Yani kendisine tebliği veren, vahyi indiren Cebrail'i kastediyor. "O plâna nasıl ve ne zaman ulaşacağım?" Onun da kendisine göre endişesidir bu. Kuşkusuz, yukarıda da belirttiğim gibi peygamberâne bir endişe.

O da oraya kavuşmanın heyecanı içinde. Bir an evvel "Refik-i Âlâ"ya, Cebrail'in bulunduğu plâna ulaşmak istiyor.

Benzer endişelerin ifadesini İsa ve Musa'da da görüyoruz. Bedenden ayrıldıktan sonra, yavaş yavaş adaptasyon yoluyla, en serbest şuur hâline gelinceye kadar... Bunu şuna benzetebiliriz: Komaya girmiş bir insanın tekrar komadan çıkması gibi, yavaş yavaş kendine gelmek, ağır ağır eski normal şuuruna kavuşmak gibi... Görüldüğü gibi, **Tedric Yasası** burada da geçerli ve her varlık için aynı. Birdenbire hafıza yerine gelmez. Bu, "yerine geliş" zaman alır, yavaş yavaş olur. Büyük ölçüde varlığın bizzat kendisiyle ilgili bir husustur. Bu bir adaptasyon meselesidir. İşte, yukarıdan beri yapmaya çalıştığım açıklamalarla istek, irade ve imajinasyon arasındaki ilişkiyi bu şekilde özetleyebiliriz.

SAKLI HİÇBİR ŞEY YOKTUR

Tüm bunlardan da anlaşılmaktadır ki, gizli, saklı hiçbir şey yoktur. Üstü açılmayacak bir şey de yoktur. Bunu başkasının duyması ya da işitmesi önemli değildir. Varlığın bilmesi yeterlidir. "A" şahsının işini "B" nin bilmesi en son iştir ve en kaba düzeyde olandır. O da zaten nasıl bilecektir? Kelimelere verdiği anlamlar çerçevesinde... Siz ne söylüyorsanız onu bilecektir. Ama işin aslını ve esasını yine kendisi bilir. Asıl olan insanın içindeki olay ve anlamdır. Bu da kolay kolay ve tam olarak sözcüklere dö-külemez.

Bu nedenle gizli, saklı, hiçbir şey yoktur. Bunlar insanın bizzat kendi iç varlığında depolanır. Bütün bunlardan dolayı, insanın her şeyden önce kendi vicdanından başka hiçbir tabip tanımamasında

(dertlerine çare bulması açısından) isabet vardır. Kendine karşı dürüst, kendine karşı samimî olmak zor iştir. Mücadele etmesi, özellikle nefse muhalefet etmesi ve bunda başarılı olmaya çalışması lâzımdır. Dünya insanı, bedenli olmasından dolayı, kapalı şuurulu, uyur gezer olmasından dolayı ikiyüzlüdür, riyakârdır. Önce kendisine karşı riyakârdır.

Özümüzde bulunan kâinat bilgisini uygulamak için burada bulunuyoruz. Bunun için yaşıyoruz. Ama bunda ne kadar başarılı olabiliyoruz? Bu uygulamayı ne kadar yapıyoruz? Bilmekten çok uygulamak önemlidir. Uygulamadığımız bilgi bizim için saf-radır. İstedığınız kadar bilin, o bilginin profesörü olun, hocası, papazı olun, uygulayabildiğiniz kadar varsınız. Uygulamadıklarınız bu "safra bilgi" yükselmeye engeldir.

KONFERANSLARIMIZ

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

- 5 EKİM **Ruhsal Söyleşiler** ..... Ergün ARIKDAL
12 EKİM **İnsanlığın Gelişmesinde Olayların Rolü** Nurettin ERSOY-İpek MURSALIOĞLU
19 EKİM **Eşkoşmalardan Kurtuluş: Şuurlanma** . Muharrem GÜNAYDIN-Nilüfer YILMAZ
26 EKİM **Yaşam: Esneklik Kazanma Süreci** ..... Hürriyet KALALI-Zümrüt ERKİN

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazı, Zarifi Apt. No:4 D:8 Beyoğlu / İST. Tel: 243 18 14

KADIKÖY BELEDİYESİ KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ

- 23 EKİM **Ölüm ve Öteâlemde Varoluş** ..... Fulya DEMİREL-Hakan Erkan ERASLAN

Yer: Cadebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL
Saat: 19.00-21.00

NOT: Giriş ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

BİZLERİ BEKLIYOR, İLERİDEKİ BÜYÜK DEVRAN...

Sanki saniyeler saat,
Saatler, asır.
Derinleşen sızı...
Gitgide azan yara...
Kıpkızıl her yan,
Yarası Kanayan dünya.
Dağlandıkça yükselen feryatlar,
Sular altında kalanlar, yerle bir olanlar...
Bir sessizlik, ardından tükenenler, ezilenler, yok olup gidenler.
Gelenler, seyre doyamadan gidiyorlar.
Gidenler ise bir daha dönmek istemiyorlar.
Ancak, ağaran şakaklardaki kırlar düşünce öne,
Yavaş yavaş dönüş, ufuktaki yöne.
Bunlar mı saracak!
Kanayan yarayı...
Bunlar mı! Susturacak feryatları.
Bölük pörçük insanlık,
Birbirlerinden fersahlarca uzak.
Ellerini bulmaya çalışanlar,
Tenlerini, dillerini, dinlerini uyuşturmaya çalışanlar.
Karaları, sarıları dert zannedip,
İçlerindeki binbir suratı uyuşturamayanlar.
Ufuktan doğan, o yıldız,
Yerini bırakırken muhteşem güneşe,
Eriyen buzlar, ilâç oluyor.
Süzülen huzmeler yaraları sarıyor.
Ağaran gün ile birlikte,
Sarsılan yer, gök
Sükûnetle birbirine geçiyor.
Varılan nokta, sadece küçük bir liman.
Bizleri bekliyor, ilerideki büyük devran...

İHTİYAÇLAR ve İSTEKLER

Nurettin ERSOY

(Geçen Sayıdan Devam)

B İSTEKLERİN ÖLÇÜSÜ, SINIRI VE KONTROLÜ ANCAK MAKUL VİCDAN MEKANİZMASI İLE SAĞLANIR

U KONUDA da varlığa ışık tutacak olan rehber, akli vicdan ile yüce idari plânların ikazları ve dürtüleridir. Onlara çok dikkatli bir şekilde kulak vermeliyiz.

Neye tapınırsak tapınalım, ister ateist, ister ruhçu olalım, varlığımızda öyle bir mekanizma taşımaktayız ki; asla yanılmaz. Her şeyin doğrusunu bizlere veren odur. Akıl ve Vicdan, yani makul vicdan. Yeter ki kabuklarımızla onu örtmeyelim. Sesini yükseltmesine, bize hüküm vermesine izin verelim. Bugün insanlığın en çok ihtiyaç duyduğu ses, makul vicdan sesidir. "Benim isteklerimin en ölçüsü, makul vicdanımın koyduğu ölçü ile oluşan isteklerimdir." diyebilmeliyiz. Duygusalıktan uzak, aklın kontrolündeki bir vicdan bizim en mükemmel rehberimizdir. Kendimizi bulabilmemiz için ancak böyle bir vicdanın ölçü ve onayından geçmiş olan isteklere yönelmeliyiz.

İsteklerimizin peşinden koşmak en tabii hakkımızdır. Ancak bu isteklerimizin, başkalarının gelişimine engel olmayan, kendimize hak etmediğimiz sorumluluklar yüklemeyen, makul vicdanımızca onaylanmış istekler olmaları gerekmektedir.

YÜCE İDARECİ PLÂNLAR ÖLÇÜ DIŞI İSTEKLERİMİZİ KONTROL EDERLER

Bir isteğin öncelikle müspet bir amacı, hedefi ve samimî, saf bir anlayışı olmalıdır.

Telepatik bir çağrı, bir talep özelliği taşıyan bu olgunun, hedefine gidişinde, pek çok ara dalga boylarından, plânlardan geçmesi gerekmektedir. Bu esnada, başka istek güçleri ile polarize edilmeleri çok olasıdır.

Düşük vibrasyonlu, kaba güçlü, olumsuz istekler, daima yüksek vibrasyonlu güçlerle polarize edilerek değişikliğe uğratılırlar.

Yüce İdareci Mekanizmalar, bu tür isteklerin ne kadar duygusal kaynaklı ve şuursuzca üretilmiş olduklarını bilirler. Ve çeşitli mekanizmalarla, olumsuz ve uygun olmayan istek vibrasyonlarını kontrol altında tutmuş olurlar.

Çünkü insan, dar şuuru ve duygusal yapısı ile yapacağı bir hareketin, ne tür mekanizmaların çalışmasına sebep olacağını bilememektedir.

Şuurlu olmak, sebep olacaklarımızın getireceği sonuçları sezebilmek, bu bağlantıyı kurabilmektir. Şuurluluk sebebin arkasındaki sebebi görebilmektir.

Bizler, bağlı şuur sebebiyle gerçek ruhsal ihtiyaçlarımız olmayan istekler peşinde koşmaktayız.

Ancak madde âleminin tesiri altında, bu isteklerimiz bize olumluymuş gibi görünmektedir. Ancak ihtiyaç dışıdır. Dolayısıyla bu isteklerimizi elde edemeyiz.

Çünkü yoğun maddî dünya âlemi buna izin vermeyebilir. İşte, bu noktada isteklerimizin sınırları ile karşılaşmış oluruz.

İSTEKLERİMİZİN SINIR NOKTALARI KENDİMİZİ TANIMAMIZI SAĞLAR

İsteklerimizin sınırları karşımıza çıktığında, işte o noktadan itibaren, kendimizle karşı karşıya kalıyoruz demektir.

Bu noktalarda, gerçek kendimizi tanımaya başlarız. İsteklerimizin bu sınır noktalarının gerçek vazifesi, bizi bize tanıttırır. Bu sınır noktası karşımıza çıkmadan, kendimizi tanımamız mümkün değildir.

İnsan bu noktanın, aşılması gereken bir nokta olduğunu bilmelidir. Bu noktalarda takılıp kalınmamalıdır. Tabii, bu noktayı aşmanın başarısı kapasitemiz ile alakalıdır.

Çevremize baktığımızda, isteklerinin sınır noktalarında takılıp kalmış birçok insan görürüz. Bu insanlar bazen böyle bir noktada bir ömrü tüketebilirler. Öldükten sonra da arkasından, "bütün ömrünü falan işi başarmak için harcadı", "gözünü arkada gitti zavallı" derler.

Yaşamımız, hiçbir noktasında takılıp kalınmayacak bir akıştır. Her noktada kısaca ve hızla araştırılıp, geçilmelidir.

Bu durum, engelli koşullarda, yarışmanın engellerine takılıp yarışı kaybetmesi gibi düşünülebilir.

"İstekler, peşlerinden koşulan konular hâline dönüştüğü andan itibaren, fertlerin kendi üzerlerinde yaratmış oldukları kesintileri ifade ederler."

KONTROLSÜZ İSTEKLERİN KOYDUĞU ENGELLER ESNEME VE UYUM İLE AŞILIR

Dünya hayatımız çok büyük bir düzen içinde ve sistematik bir tarzda seyretmekte-

dir. Bu uyumlu, ahenkli, düzenli sisteme ayak uydurmak bizlerin vazifesidir.

Her şey belli bir sistemin detayıdır. Bu ayak uydurma ise, tamamen bizlerin uyum ve esnekliğimizle alakalıdır. Esnek olmak, uyumu getirir. Esneklik, evren sisteminin koşullarına direnmemektir. Sistemlerin işleyişine koyduğumuz her direnç, sistemin o noktasında engellerle karşılaştığımızı göstermektedir. İsteklerimiz, belli bir sistemi harekete geçirirken, o sistemin önümüze koyacağı neticede takılıp, direnerek, ısrarlı olmamız gerekir. Bu sonuçsuz ısrarlar, işte, bizlerin yaşamımız içindeki acııcılığı, bütünlüğü bozmakta, kesintiler yaratmaktadır.

Bunun için isteklerin kontrolü, çok büyük önem gösterir. Kontrolsüz istekler, engellerin en çetinini oluşturur.

Eğer isteklerimiz, bizi peşinden sürükler bir hâl almış ise; bu durumun, kontrolümüze ihtiyaç duymakta olduğunu anlamamız lazımdır.

İçinden çıkılamaz, anlaşılabilir gibi görünen hâllerimizin ifadeleri, daima isteklerimizin getirmiş olduğu neticeler olarak açıklanabilir.

Çeşit olarak da, çokluk gösteren durumlarda yine isteklerin rolü büyüktür.

Demek ki, engelleri de koyan bizleriz. Ancak bu durum, yukarının rahmeti olan desteklerle daima bir bütünlük hâlinindedir.

Yine unutmamız gereken bir nokta da şudur: Kontrolsüz isteklerimizin yaratmış olduğu engeller, ancak gene bizler tarafından kaldırılabilir.

Dünya yaşamımız, her an isteklerle dolu olduğundan ve bu isteklerimiz büyük oranda kontrolsüz olduğundan, yarattığımız peşpeşe birçok engelleri beraberimizde sürüklemekteyiz.

Bu engeller, aydınlık kazanıp da müşahede edilmedikçe, insanın ilerlemesi de el yordamı ile binbir zorlukla olmaktadır.

Kontrolümüz dışında, farkında olmadan meydana getirmiş olduğumuz isteklerimiz de vardır. Bunlar bizleri daima bir noktadan diğer noktaya taşıyan isteklerimizdir. Bu tür isteklerimiz, bu süre içinde, bizler üzerinde değişik yazgılar meydana getirirler.

Devamı S. 12'de

Bireysellikten Bütünselliğe DEĞİŞİM İHTİYACI

Fulya DEMİREL

BİNLERCE yıldan beri özene bezene geliştirdiğimiz bireysellik anlayışı, bireysel düşünce, bireysel davranış yani kendini Bütünden ayrı görme, yavaş yavaş yerini Bütünsel Anlayışa terk etmeye hazırlanıyor.

Dünya yaşamının bir amacı; maddenin bilgisini öğrenerek maddeye egemen olmaktır, başka bir ifadeyle ruhsal dünyanın kanunlarını maddesel sistemler içinde uygulamaktır. İşte içinde bulunduğumuz bu son devre, ruhsal dünyanın bilinir olacağı ve ruhsal kanunların maddeye egemen olarak kullanılacağı bir devre olacaktır.

Bugüne kadar maddenin kanunları bizi hep galebe çaldı, hep yendi. Ruhsal yönümüz maddenin esaret zincirleri arasında boğuldu, kaldı. Ama Yeni Çağ, ruhsallığın maddesel yasalara egemen olduğu bir çağ olacak.

Bu nedenle şu anda dünyamız üzerinde yaşamakta olan varlıkların hemen hemen hepsi böylesine kökten bir değişim ihtiyacı ile yanıp tutuşmakta, bilgi noksanlığı nedeniyle de değişime hangi noktadan başlayacaklarını bilememektedirler. Anlayışta, davranışta, uygulamada yepyeni bir yaşam biçimi gerektiren bu "Değişim Bilgileri"ni alabilmek için görünürde büyük kargaşa ve kaos yaşıyoruz.

Bu kargaşa ve kaosun en önemli nedeni, bizdeki değişim ihtiyacını hızlandırmaktır. Değişim ihtiyacını hisseden, algılayan insanlar, onları yenileyecek olan bilgilerin peşine düşmektedirler ki bu, "Yenileyici Bilgi"nin entelektüel düzeydeki bilgilerle pek alakası yoktur.

YENİLEYİCİ BİLGİ

"Yenileyici Bilgi" adını verdiğimiz bilgi "ruhun bilgisi"dir, "ruhsal dünyaya" ait bilgisidir, "ruhsal yasaların işleyişini" anlatan bilgisidir.

Adına Altın Çağ da denen Yeni Çağ, uyanışın bilgileriyle donanacak, yani 21. yy ruhsallığın, spiritüelliğin gerçek mânâda yaşandığı bir yüzyıl olacak. Saf ve duru bilgilerle karşılaşacak olan dünyamızın "Yüce Işığın" Nuru'ndan gözlerinin kör olmaması için şimdiden saflığa, sadeliğe, duruluğa hazırlanması gerekiyor.

İşte uyandırıcı şoklar tarzında karşılaştığımız toplumsal olayların, doğal afetlerin asıl nedeni, bu değişim ihtiyacının ardında saklı. Çünkü ruhsal dünya, insan ruhunun bilgisine ulaşsın, ruhun yüceliklerine ve üstün yönlerine ait bilgilere bir an önce ulaşsın diye Organizasyon Plânları hâlinde hiç durmadan faaliyet gösteriyor, insanlığa şok üstüne şok yaşıyor.

Değişimi önce yaşamak sonra yaşatmak adına hepimizin yoluna revan olduğu bu vazife, çok önemli bir vazifedir.

Değişim yoluna koyulan binlerce, yüzbinlerce, milyonlarca insanı aynı maksat etrafında tutan tek şey değişim ihtiyacı ve arzudur.

Ruhumuzun derinliklerinden fıkkırıp gelen bu ihtiyaca cevap vermek, bizim kutsal vazifemizdir. Nerede olursak olalım, "Hakikat Bilgisi"nin ortaya çıkmasına engel olan maddenin ezici, ruhsal tesirleri yok edici etkileriyle mücadele etme kararımızdan vazgeçmemeliyiz.

Ruhsal yasaları yok sayarcasına

maddî yasaları ve maddiyatı ön plâna çıkarmanın kaçınılmaz acı sonuçlarıyla bir bir karşılaşmaya başladık. Aslında şikayet etmeye de pek hakkımız yok. Her karşılaştığımız bizim kendi elimizin emeği. Açıkça "ne ektiysek onu biçiyoruz."

DEĞİŞİM İÇİN NELER YAPMALIYIZ?

Keyfe göre değil, bilgiye göre yaşama kararı, önce kendimize olan güvenimizin artmasını sağlar. Sonra değişim günlerinde uyanık ve şuurlu olmamıza neden olur. Yani bir tür "farkındalık" hâlini günlük yaşamımızın her anına yaymış oluruz.

Şuurlu yaşam, ruhsal dünyanın bilgilerini öğrenme yolunda ilerlerken almış olduğumuz bilgileri uygulamayı gerektirir.

Ayrıca da doğru uygulamalarımızın bir ölçüsü vardır. Bu ölçü, kendi dışımızda olup bitene karşı duyduğumuz endişe ve sorumlulukla ortaya çıkar. Yani kendi dışımızda olup bitene karşı duyduğumuz sorumluluk duygusunun basit seviyeli merak veya

nefsanî bencilliklerle (egoyla) hiç alâkası yoktur. Ama önce mantal seviyede arınmak ve "Büyük Sıçrama Hareketine" katılmak isteyen bir insanın her fiilinde kendisine "Ben ne yapıyorum?" sorusunu yöneltip, ardından da "Neden ve niçin yapıyorum?" sorusuna doğru cevap vermesi gerekir.

En büyük yalan, bizim kendi içimizde kendimize karşı söylediğimiz yalandır. Bu nedenle değişim ihtiyacının ve uyanışının temel şartı uyanık bir dikkat ve doğru cevaplar veren iç sestir.

Dinlenen bir iç ses ve uyanık dikkat, yani olup bitenin farkında olmak, kişiye; nerede, nasıl davranması gerektiğini gayet güzel anlatır.

"Ben gerçek mânâda nelere sahibim? Asıl zenginliğim nedir? Şimdiye kadar nelere güvenmişim? Bundan sonra neye güvenmeliyim? Değer yargılarım rölâtif mi yoksa bir hakikate dayanıyor mu?" şeklindeki bazı soruların sorulmasıyla içimizdeki değişim ihtiyacına cevap vermiş ve kendi "Büyük Değişimimizi" başlatmış oluruz. Değişim yolunda hepimize başarılar.

İHTİYAÇLAR ve İSTEKLER Baştarafı S. 9'da

ÜST ŞUURUN ALT ŞUURA HÜKMÜ OLDUĞU GİBİ, ŞUURUN DA ÜST ŞUURA TESİRİ YABANA ATILMAMALIDIR

Hiç de hoş karşılamadığımız bazı olaylar yaşarız. "Bu da nereden çıktı." deriz. Bilmemiz gerekir ki; o olay mutlaka kontrolümüz dışında, farkında olmadığımız bir isteğin tatmin edilmesinden başka bir şey değildir. Bu da ihtiyacımız gereğidir.

Fizik plân içinde, nefsanîyet bağları arasında, kendimize dahi itiraf edemediğimiz öyle isteklerimiz vardır ki. Bunlar farkında olamadığımız bir tarzda alt şuurumuzun derinliklerinde kontrolsüz bir şekilde faaliyetlerini sürdürürler. Üst şuurumuzun hiç de ihtiyacı olmayan, onun onaylamadığı sonuçlar doğururlar.

Böylece "Üst şuurun, alt şuura hükmü olduğu gibi, alt şuurun da üst şuura tesiri yabana atılmamalıdır."

Bunun için diyebiliriz ki, "Bizler için en iyi ölçü, kendimizi her an kontrol etmektir."

İsteklerimizi, ihtiraslar hâline sokmamamız gerekir. İhtiras, kontrolümüz dışına çıkmış isteklerdir.

Bakınız, eski bir tebliğde bu konuda neler söylenmiş: "Niçin ihtiras kötüdür, ey dost! Bilir misin? Evet, ihtiras bir kuvvettir. Fakat o kuvvet nefsanîyet yolunda heder olursa, heba olmuş, murdar olmuş bir nesnedir."

Sonuç olarak, bağımlısı olduğumuz konuların tepelerini biraz daha yassılamamız gerekir.

Cazibenin mevcudiyeti canlılığı temin etmektedir.

(Devam Edecek)

MANTAL YARATMA SANATI

AMORC'dan
Çeviren: Aznif ATASEV

SİZE, mantal yaratma sanatının, eski ibadet-hanelerin duvarlarına tatbikatı yazılmış bir metot içermediğini söylemekle başlamak istiyorum. Mantal yaratma sanatı, ne zor sınavlar ve ağır tecrübeler geçirdikten sonra, birkaç inisiyenin elde etme hakkına sahip olabileceği bir bilgi, ne de kaybolmuş ve tekrar bulunmuş bir bilimdir.

Büyük uygarlıklar tarafından bilinen ama zamanın yıpratıcı tesiriyle tamamen ortadan kalkan bir bilgiden de bahsedilemez. Şunu da özellikle vurgulamak istiyorum, bu sanat, belirli şahıslara ve gruplara nakledilmek üzere de, bir ilkçağ toplumunun kalıntıları arasında ortaya çıkmamıştır. Bazıları aksini düşünse bile, mantal yaratma sanatında hiçbir sır yoktur. Burada sanat kelimesi, arzu edilen sonuçlara ulaşmayı sağlayan bir teknik veya metot için kullanılmıştır.

Mantal yaratma sanatında, zihnin tüm gücü ve beşerî varlığa atfedilen niteliklerin tümü kullanılmıştır. Bu, bazı doğal yetenekleri en üst düzeyde kullanabilmenin sağlanmasına yarayan bir metottur. Mantal yaratma sanatı, her biri usta olabilmiş bazı varlıklara diğerlerinden ayrı olarak verilmiş bir imtiyaz

değildir. Onlar, eğer bunu başatabiliyorlarsa, sadece diğerlerine göre daha sabırlı oldukları içindir. Sabırla, sahip oldukları imkânların farkına daha iyi varabilmekte ve böylece onları geliştirmek için daha fazla konsantrasyon olabilmektedirler.

Önce, mantal yaratma sanatının avantajlarını hep birlikte inceleyelim. Hepimiz, avantajlı olmanın şahsî hedeflerimizin ön plâna çıkmasındaki etkisi üzerinde hemfikiriz. Bu avantajlar, evimiz, bir araba veya bankada bir miktar para olabilir. Veya durumumuzun daha iyiye gitmesi, nüfuzlu arkadaşlarla kurduğumuz ilişkiler, çok problemlı bir sorunun çözümü veya sağduyuyla aldığımız önemli bir karar olabilir. Avantajlar, kendi isteğimiz dışındaki bir etkiyle yani tesadüfen oluşabilir. (Tesadüf yoktur, bize öyleymiş gibi gelir.) Mesela, uzun zaman değersiz sanıp satmayı bile düşünmediğimiz bir arsayı bizden satın almak isteyebilirler.

Tecrübeler bu tip avantajların onlara umut bağlanmayacak kadar çok ender olduğunu göstermiştir. Mademki başkalarına nazaran avantajlı olmak istiyoruz veya bazı olayların, durumların bize gerekli olduğunu düşünüyoruz, o hâlde arzularımızın gerçekleşmesini sağlamalıyız. Bir girişimde bulunurken, atılımı yapan kişi biziz, proje bizim sayemizde gerçekleşir. Arzu ettiğimiz şeyin gerçekleşmesine katkıda bulunuyorsak

biz onun yaratıcısı oluruz.

Yaratma işlemi ile basit bir isteği zihinde biçimlendirmek arasında kesin bir fark vardır. Bu fark, ferdin gösterdiği yaratma gücündedir: Sadece isteyenler, yani hayal kuranlar mantal yaratmayı fantezi alanına iterler. Zannederler ki istemenin başlıbaşına esrarengiz bir gücü vardır, istedikleri garip bir şekilde oluşabilecektir. İstek, her şeyden önce bir dilektir. Bu bir hedef, bir nesne veya aranan bir çözüm olabilir. Ama sadece bir istek olarak kalır ve daha ileri bir çalışma yapılmazsa ne kadar samimi olursa olsun gerçekleşmez. İşte çok basit bir örnek. Tırmanılması bize yarar sağlayacak bir tepenin önünde olduğumuzu farz edelim. İsteğimiz ne kadar güçlü ve içten olursa olsun bunu başaramayız. Mutlaka isteğimizin sürekli olması gerekir. Ona ulaşabilmek için olanaklar yaratmalıyız.

Sonuç olarak, avantajlarımızı kendimiz yaratmalıyız. Onları meydana getirebilmek için harekete geçmek zorundayız. Acaba mantal yaratma diğer yaratma şekillerinden veya fiziksel çaba ile meydana getirilenlerden farklı mıdır? Böyle kesin bir fark yoktur. Her şuurdu insan çabası yani insanın isteyerek katıldığı her girişim ilk önce insan düşüncesinde olur. Yani, eğer günlük yaşantımızda meydana gelen, somutlaşan her şeyi biz istememiş veya hayal etmemiş isek, biz onların

doğrudan yaratıcıları değildir.

Biz birçok şeyin şuursuz sebebi ve onların gerçek yaratıcısıyızdır. Diğer yandan, bir işin meydana gelmesinde hiçbir çabası olmayan ama bu işin neticesini hemen sezebilen insana da yaratıcı diyebiliriz. Ama bu insan sadece neticeyi keşfedebildiğinden onun tahminlerine güvenemediğimiz gibi, tahminlerinin gelişmesini de bekleyemeyiz.

Bazen, hiç beklemediğimiz bir anda, bir sorunumuz hemen hallolur. Ana olaydan yola çıkar, olayın hareket noktası olan sebepleri araştırabilirsek onlara hâkim olur ve olayın arzu ettiğimiz sıklıkta gerçekleşmesini sağlarız. Ama bu arada da, "buluşlarımızın" nasıl meydana geldiğini sık sık unuturuz. Şuurlu hareket ettiğimiz bir olayda plân yapmalı ve bir metot geliştirmeliyiz. İşte ancak o zaman gerçek bir yaratıcı olabiliriz.

Bu düşünceden yola çıkarak bir örnek verelim: Mesela arabamızı koymak için bir garaj inşa etmeye karar veriyoruz. O anda, bir çekiç kullanarak kuvvetlice çivileri çakırırsak da, garajı zihnen yaratıyoruz. Enerji yayarak, hatırı sayılır fizikî bir güç harcayarak, âletleri ve gerekli diğer araç gereçleri kullanarak garajı yapıyor görünsek de, yine de her şey bizim kavramamız doğrultusunda gerçekleşir, yani biz garajı düşüncemiz sayesinde inşa ederiz, yaratırız. Her girişimde, önümüzde hep bir ideal vardır. Bizi harekete geçiren ilk düşüncedir ama sadece düşünmek yaratamaz, nasıl ki bedenden gelen hareket kendinden önce oluşan düşünce ile bağlantı kurmadan bunu yapamazsa, düşünce de tek başına yeterli değildir.

Şimdi artık, hayatta birçok insanın görevlerini için başara-

madıklarını anlamaya başlıyoruz. Başaramazlar, çünkü hareketleri düşünceleri ile bağdaşmaz veya hayal âleminde dirler. Mantal imajı ne eyleme ne de fiziksel ve maddesel bir oluşuma çevirebilirler.

MADEMİKİ yaratma işlemi düşünceyle başlıyor, o hâlde zihne dönüş yapmalı ve bu olguyu daha iyi incelemeliyiz. Çok alışkanlıklarımız var, aşağı yukarı tümünü biliyoruz. Eğer onları yok edemiyorsak, ya onları kendimiz için yararlı buluyoruz, ya alışkanlıklarımız yok ya da onları değiştirmek için gerekli isteği gösteremiyoruz. Alışkanlıklarımızı kale almadan diğer tüm yaptıklarımızı önceden tasarlanmış olmalı. Onları bilinçli yapmalıyız. Üstelik yaptıklarımızın bir amacı da olmalı. Zihnen yaratabilmek için, ilk önce istediğimizi, mantal imajı yani aradığımız hedefi zihnimizde oluşturmamız. Bunu, bir kutuyu ellerimizle yaparken nasıl şuurlu yapıyorsak öyle yapmalıyız.

Bu noktaya vardığımızda, artık vasıtalarla takip edilen yolla ilgilenmeyiz, sadece nesneyi veya olayı kendi bütünlüğü içinde görmeye çalışırız. "Neyi arzu ediyoruz?" Onu zihnimizde açıkça görebiliyor muyuz? Onu gerçekleşmesini istediğimiz gibi zihnen görebiliyor muyuz? Kendi kendimize "Burada bir şey eksik, ne olduğunu bilmiyorum." dediğimiz anda mantal imajımız da tam değil demektir. Kutuyu yaparken bir tarafının eksik olduğunu görseydik memnun olmazdık. Sonuçta eğer mantal yaratmadan memnun değilsek yani o mükemmel değilse, amacımıza ulaşmaya hazır değiliz demektir. İstedikimizi gerçekleştirince objektif olarak yarattığımızı bakalım. Daha sonra

yapmamız gereken, onun, yani yarattığımızın bizim için ne ifade ettiğidir.

Ondan elde edebileceğimiz yararları değil, onun bize yükleyeceği sorumlulukları düşünelim. Elde etmek veya satın almak istediğimiz her şeyin bir fiyatı vardır. Bu fiyat, parayla, ona eşdeğer bir şeyle veya özveriyle ödenmelidir. Hırsızımızın ve heyecanımızın, an be an bizi baştan çıkartmasına kendimizi kaptırmayalım. Mantal imajımızı, mantığın eleğinden geçirmeyi bilelim. Zihinsel görme esnasında, kendimize şu soruyu soralım: "Eğer onu gerçekleştirmek için her şeyimi seferber edersem (ortaya koyarsam) acaba aklı başında ve dengeli birçok insanın tiksinti veya öfkesini üstüme çeker miyim? Şahsi bazı doyumlarım için acaba komşularımın nefretine maruz kalır mıyım?"

Birçok mucidin, eserleri (yarattıkları) yüzünden nefreti tanıdıkları ve ideallerine ulaşırken hor görülmeğe dolaylı acı çektikleri bilinir.

Mantal olarak yarattıklarının ve daha sonra maddeye dönüşürüp gerçekleştirdiklerinin, gelecekte kendilerinden, ailelerinden ve ilişkilerinden daha önemli olan belli sayıda insanlar için bir nimet olacağını biliyorlardı. İşte bu, fedakârlık yapmaya değerdi. Mantal imajımız bir yandan bizi gözden düşürürken, diğer yandan sadece bizim işimize yarayabilir mi? Eğer öyleyse, onu gerçekleştirmeye çalışmayalım. Çünkü daha sonra yarattığımızdan nefret etmeye başlarız. O zaman o bir avantajdan çok, bir yük olur.

Yaratmaya çalıştığımız şey, şuur ekranımızda, ahlâka, kanunlara ve geleneklere uymaya değilse onu zihnen yaratmaya girişmeyelim. Zihnen far-

kına varamıyor ve açık bir şekilde toplum tarafından kabul edilebilirliğini göremiyorsak daha ileri gitmeyelim. Üstelik eğer bu imajı aklımızda tutabilmek için şuurumuzla savaşmak zorunda kalıyorsak, bu ideal tümüyle bize ait değil demektir. O bizim "ahlâkî ve mantal ben"imizi temsil etmez. Hiçbir şeyi yarım veya isteksiz yaratmayalım. Bu kalbimizin derinliklerinden gelmiyorsa bizden de gelmiyordur. Bu işi sürdürmeyelim.

Diyelim ki tam ve tatmin edici mantal imajımızı bulduk, onun bize yük olmaması için itinayla hayal ettik. Sonraki etabımız onu gerçekleştirmek olacaktır. Mantal imajı gerçekleştirmek için gizli bir söz veya formüle sahip olan hiçbir mantal simya yoktur. Bu yüzden mantal imajı, onun bizim tarafımızdan bilinen ve realitede var olan elementlerini ve bölümlerini kesin hâle getirebilmek ve onları nasıl elde edebileceğimizi bilmek için incelemek faydalı olur. Bunu basit bir şekilde şöyle ifade edelim: Eğer mantal imajımız, var oluşlarında bile emin olmadığımız elementlerden meydana geliyorsa, o elementleri nereden bulabileceğimizi ve imajı nerede gerçekleştirebileceğimizi bilemiyorsak, aklımızda olan sadece hayalî bir imajdır. Bu durumda zihinsel olanla fiziksel olan arasında hiçbir bağ yoktur. Diyelim ki zihnimizde maddesel olarak gerçekleştirmeyi isteyebileceğimiz bir kasa imajı var. Çeşitli fikirlerimizin hayalî niteliklerinden dolayı, örneğin "kasanın elde edemeyeceğimiz bir maddeden yapılmış olduğu fikri", imajlarımızı gerçekleştirmede büyük zorluklarla karşılaşmamıza neden olabilir. O hâlde mantal imajımız fizik bir model üzerine kurulu olmalıdır.

Şimdi mantal vizyonumu-

zun bir ev olduğunu düşünelim. İmajı gözümüzün önüne getirdiğimizde onun, mimarisi ve sunduğu konfor açısından daha önce gördüklerimizden çok farklı olduğunu anlarız. Ama bu arada da onun, mevcudiyeti kuşku götürmez maddelerden yapıldığını fark ederiz. Tuğlaları, tahtayı, çimentoyu, elektrik donanımını tanırız. Üstelik onları nereden temin edebileceğimizi biliriz. Şimdi bu imajın gerçekleşmesi olayı ile bizim aramızda nasıl bir bağ kurulabilir? Onu fiziksel olarak yaratabilmek için yapacağımız bir hareket yeterlidir.

MADEMKİ evi tek başımıza kendimiz yapamıyoruz, üstelik gerekli malzemelere sahip değiliz, yapacağımız tek iş, malzemenin temini ve maddî dünyayla ilk bağımız için gerekli olan parayı temin etmektir. Gelir kaynağımız nelerdir? Acaba o, şu anda ve gelecekte yapılması gereken harcamaları temin etmede yeterli olacak mıdır? Eğer alışlagelmiş yollarla, arzu ettiğimiz miktarda elde etmek için bize çok zaman gerekliyse, iki seçenektan birini seçmek zorundayız. Ya şimdilik, mantal imajımızı sadeleştiririz, yani şimdilik gerçekleşmesi daha kolay olan bir imaj yaratıp, ilk imajımızın gerçekleşmesini ileri bir tarihe atarız, ya da bu arada beklerken, durumumuzun daha iyiyi gitmesi, mesleğimizde maddî açıdan ilerleme kaydetmek gibi yeni imajlar yaratırız.

Bu hedefe varmak için de aynı yolu takip ederiz. Mantal imajın gerçekleşmesi için ilk gereken elementi ararız. Eğer hedefe ulaşmak için daha çok çalışmamız gerekiyorsa onu yaratmaya koyulmakla ve işimize daha çok zaman ayırmakla başla-

yalım. Girişimimizi büyötmek için yeni bir yol bulmak veya harcamaları kıstmak zorunda isek, bu yönde yaratma yapmaya başlayalım, sonuçta ne yaparsak yapalım, harekete geçelim. Diyelim ki, girişimlerimizle gelirimizin çoğalması imajını gerçekleştirdik, hedef için bize gerekli olan her şeyi elde ettik, o zaman sahip olmayı arzuladığımız evin yani mantal imajın ilk yapı malzemesini satın alırız.

Şunu bilelim ki, hiçbir mantal yaratma eğer gerçekle ilgisi yoksa mümkün değildir. Onda, deneyini hemen yapabileceğimiz bir şeyler mutlaka olmalıdır. Mantal yaratmada imajınasyon da rol oynar, çünkü imajınasyon eğer var olan veya mümkün olabilecek gerçek bir öge taşıyorsa, hatta bu, imajı meydana getiren işlemin ufak bir parçası dahi olsa yine de çok hoşadır. Nesnenin daha sonra nasıl olabileceğini tasavvur etmemizi sağlar, başka bir deyişle onu büyütür, geliştirir. Bir insan imajınasyonla bir dağın yerini değiştirebilir. Eğer, bu olayı gerçekleştirebilecek gerçek faktörü (olguyu) biliyorsa bu işi zihnen de yapmaya başlayabilir, sonra işe girerek dağı yerinden oynatacak yolu bulur. Düşüncelerimiz eğer gerçek dünyayla ve yerlerle uyumlu değilse tamamiyle fantezidirler ve doğru imajınasyonu göstermezler. Düşüncemiz, daha önce var olabilen ve gerçekleşmesini arzu ettiğimiz şeye doğru yönelmelidir.

Karşılaştırma yaparak söyle diyebiliriz. Merdivenin tek bir basamağı, kimsenin en tepeye çıkmasına müsaade etmez (olank tanımaz). Hedefe ulaşmak için bu basamakların bir çoğunun, belli bir yüksekliğe tırmanmak için birleşmesi gerek. Sonuç olarak, mantal yaratma sü-

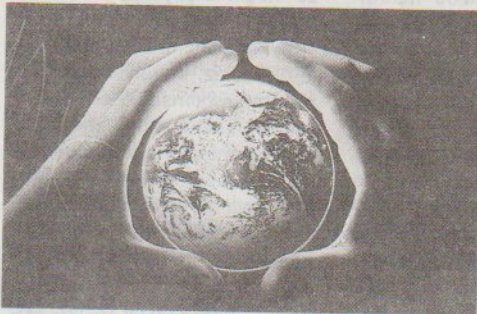
Devamı S. 42'de

BÜTÜNLÜĞÜ FARK ETMEK

* Asım Uysal *

METAPSİŞİK araştırmalarla gerçeklik kazanan spiritüel birtakım bilgilerden yoksun günümüz insanlığı, bir hiçlik zihniyeti içinde, öldükten sonra yok olacağı kaygısıyla hareket etmektedir. Bunun sonucu da, gününü gün etmeye çalışmaktır. Bu durum, varlığın, genellikle başkalarını ezmek pahasına da olsa yalnız kendini düşünen, çıkarıcı bir anlayışa sahip olmasına neden olur. Bu ise kozmik bir yasaya, yardımlaşma ve dayanışma yasasına ters düşen bir durumdur.

Tüm varlığını bedeninden ibaret sayan bir insanın, kendini ifade ediş şekli de bedensel istekleri doğrultusunda olacaktır. Dolayısıyla bir ruh varlığı olarak bilgisini almaya geldiğimiz maddî ortamın, yani dünyanın cazibe alanına girmemizle, bizde sahip olmak olgusu ortaya çıkar. Bu sahip olmak olgusu, kendini maddî bir varlık olarak algılayan insanın, kendini maddî birtakım edinimlerle bütünlemeye çalışma yanılığıdır.

Yani ruhsal gelişimimiz için araç olan her şeyi amaç edinmişizdir. Ve bu durum insanın başlıca ıstırabını oluşturur. Çünkü insanlığın bugün içine düştüğü dejenerasyon alanlarında yaşadığı şaşkınlığı, uyumsuzluğu, sevgisizliği ve bunun sonucu olan ıstırapları, hep bilgisizliğinden dolayıdır. Bilgisizliğimiz sonucu oluşan şuur seviyemiz bencilce davranışlarımızı, bencilliğimiz de diğer insanlarla olan uyumsuzluğumuzu doğurur.

Bencil bir yapıya sahip olan insan kendisini diğer varlıklardan ayrı bir bütün olarak görür. Yani kendini çevresinden, doğadan, dünyadan ve içinde bulunduğu galaksiden, sanki ayrı bir varlıkmiş gibi algılar.

Oysa kâinata her şey bir bütünlük arz eder. Hiçbir varlık zaten tek başına var değildir.

Kendimizi diğer varlıklardan ayrı gayri görmemiz tamamıyla içinde bulunduğumuz şuur seviyemiz ve duygularımızdan kaynaklanan bir yanılığdır.

Ve bir bütün olduğunun idrakine varmayan insan elbette bencil ve çevresine karşı sevgisiz oluyor. Bunun sonucu olarak da insanda kin, nefret, hırs, paylaşamamak, başkalarını çekememek, acımasızlık gibi bir yığın negatif duygular oluşuyor.

Görüldüğü gibi, insan, Varlığın Birliği İlkesi'nden kaynaklanan, kâinatın özündeki evrensel yardımlaşma ve dayanışma yasasını uygulayamamaktan dolayı uyumsuz bir varlık oluyor.

Obsesyona Yeni Bir Yaklaşım: ALAN GİRİŞİMLERİ

Selman GERÇEKSEVER
Aznif ATASEV

B Patolojik obsesyon , varlıksal "ALAN GİRİŞİMLERİ"nin değişik tezahürlerinden sadece bir tanesidir. Obsesyon, geniş anlamda bir etkileşim ve iletişimdir. Bu durumda etkileyen varlık "BASKIN ALAN"a sahip olan varlıktır. Alan/Plân girişimleri , enerjetik potansiyel farkından doğan etkileşim ve iletişimdir.

U yazımızla, patolojik obsesyon ile spiritizm celselerinde rastlanan ve giderilmeye çalışılan obsesyona yeni bir bakış açısı getirmek istiyoruz. Bunun için isterse- nüz önce konuyla ilgili eski bakış açımızı kısaca gözden geçirelim:

Tıbbın yaklaşımıyla ele alırsanız, obsesyon; musallat fikirler, saplantılar, hastanın zihninden bir türlü atamadığı düşüncelerden dolayı çektiği rahatsızlıktır. Bu, bildiğimiz patolojik obsesyondur.

Spiritüel anlamda OBSESYON ise, halk arasında daha çok "cin çarpması" olarak geçen, bir bedensizin bir bedenliyi etkisi altına alması ve bu etkinin giderek derece derece (posesyona ve subjügasyona) (*) ilerlemesidir. Bu çerçevede yapılan çeşitli iyileştirme etkinlikleri de "obsesyon tedavisi", "cin çıkartma" ya da "şeytan kovma" vs. olarak bilinir.

Tıbbın patolojik obsesyona maddeci

yaklaşımı beyin ve şuuraltıyla sınırlı dar bir yaklaşımdır. Allen Kardec'ten bu yana spiritik yaklaşım daha geniş kapsamlıdır ve olaya; bir bedensiz varlığın (ki bu genellikle "geri varlık" olarak nitelendirilir) bir bedenliyi etkileme olayıdır. Bu durumda böyle bir etkileşimin başlamasına neden olan, zemin hazırlayan taraf büyük bir yüzde ile bedenlinin durumudur. Bu, kuşkusuz tesadüfen oluşmuş bir etkileşim değildir. Her iki varlığın karşılıklı ihtiyaçlarının ortaya çıkardığı ve bu ihtiyaçlarla oluşan ortak hayat plânlarıdır.

İLETİŞİMİ NÖTRALİZE ETMEK

Böyle bir hazırlık ve itilimle sergilenen uygulama, aslında her iki varlığın alanlarının etkileşimidir. Bu etkileşimde (ve aynı zamanda iletişiminde) etkileyen (obsedor) varlık "baskın alan"a sahip olan varlıktır. Bu, dominant (başat) etkidir. Bu etkinin

(*) Ayrıntılı bilgi için bkz. RUH ve MADDE YAYINLARI, "METAPSİŞİK TERİMLER SÖZLÜĞÜ" ve "OBSESYON".

meydana gelmesi, tezahürlerin ortaya çıkması için gerekli ve yeterli şart, iki varlığın alanlarının teğet olmasıdır. Bu alanların "teğet durumu"ndan öte, iç içe girmeye başlaması, obsesyonun artışı ve posesyona doğru gidişin bir işarettir. Eğer bir tedavi söz konusu ise, en geç teğet durumdayken bu işe başlanmış olması gerekir. Buna rağmen, hatta teğet temastan önce de tedaviye başlanmış olmasına rağmen, herhangi bir başarı sağlanmayabilir. Çünkü her iki varlık, yukarıda değindiğimiz ihtiyaçları gereği aralarındaki iletişimi her türlü müdahaleye rağmen sürdürebilirler. Bu bakımdan her işte olduğu gibi böyle bir girişimde de önce hem müdahalenin sonuçlarının nereye varacağı, hem de her iki varlığın genel durumları ve ihtiyaçları anlaşılmalı çalışılmalıdır. Deneyimli bir şifacı ya da operatör zaten önce bunu anlamaya çalışır. Her iki varlığı bilgilendirmeye çalışır ki yapılacak en önemli şey ve varlıksal görev budur. En etkili ve doğal tedavi de; bilgilendirme veya başka şifa yöntemleriyle tesir alışverişini (iletişimi) nötralize etmektir.

Yazımızın başından beri yer yer değindiğimiz **İHTİYAÇ, nereden doğuyor dersiniz?** Söz konusu ihtiyaç, kısaca, her iki varlığın özlerindeki bilginin belirli bir zaman ve mekânda kullanılabilirlik yüzdesini (kapasitesini) artırma arzusundan doğuyor. Dolayısıyla zaman ve mekân şartlarıyla varlığın ihtiyaçları arasında sıkı bir ilişki vardır. Hatta zaman ve mekân şartları ihtiyaçlarımızı belirler. Başka bir ifadeyle, zaman ve mekân şartlarına göre ihtiyaçlarımız da değişir. Hatta diyebiliriz ki, biz ruh varlıkları olarak sonsuz sayıdaki ihtiyaçlarımızdan belirli bir miktarını belirli zaman mekân şartlarında ortaya çıkarıyor (onlarla enkarne oluyor) ve gidermeye çalışıyoruz.

ALANLARIN GİRİŞİMİ

O zaman, bu anlamda obsesyon, sadece yukarıda değindiğimiz kadarıyla; bir bedensizle bir bedenli arasındaki iletişimle sınırlı değildir. İki bedensiz ya da iki bedenli arasında da (iyi ve kötü, patolojik an-

lamda) obsesyon örneklerine, daha doğrusu genel anlamda bu tür bir iletişime (alanların girişimine) çevremizde ve literatürde sık sık rastlarız.

YUKARIDA da belirttiğimiz gibi, genel anlamda olmak üzere, belki de en büyük ihtiyacımız hayatlar boyunca, realiteler boyunca özümüzdeki bilginin kullanılabilirlik yüzdesini giderek artırmaktır. Yani ihtiyaçlarımızın kaynağı özkendimizdir. Bu genel ihtiyaçlarını da gidermek üzere varlıklar, seçme özgürlükleri doğrultusunda, yardımlaşma, dayanışma ve birbirlerine destek olma hâlinde plânlar oluşturarak evrensel ve sonsuz olan bu işlerini sürdürürler. Esasen plânsal bir yapı içinde bulunmak, alanların etkileşiminden başka bir şey değildir. Bu şekilde varlıklar birbirlerinin değişim, gelişim ve farklılaşmalarına yardım ederler. Bu yardımlaşmanın esası da alanların etkileşiminden başka nedir ki?

Buraya kadar yaptığımız açıklamalardan da anlaşılacağı gibi; klâsik obsesyon kavramı, "PLÂNLARIN İLETİŞİMİ/ETKİLEŞİMİ" tarzında ele alındığında, konuya yeni ve küresel bir anlayış gelmektedir. Başka bir ifadeyle bu, **enerjetik potansiyel farklarından doğan bir etkileşimdir.** Böyle bir etkileşimin amacına ulaşması için, söz konusu potansiyel farkının zaman içinde ortadan kalkması, yani bir dengelenme meydana gelmesi gerekir. Söz konusu dengelenme sağlanana kadar aradaki iletişim ve etkileşim (obsesyon ve öteki benzer girişim/iletişim) devam eder. Dengenin sağlanmasıyla hepsi sona erer. Yani iletişim amacına ulaşmış olur. Yoksa ihtiyaçlar karşılanmaz, amaca ulaşılmazsa, söz konusu etkileşim ve iletişim **ALAN GİRİŞİMLERİ** tarzında sürüp gider.

Klâsik anlamda obsesyonun yanısıra; rehberlik sistemi, medyomluk, psikokinezi ve duyu dışı algılamalar (DDA) ile öteki parapsişik fenomenlerin bu yeni bakış açısıyla incelenmesi, anlayışımızın globalleşmesi açısından önemlidir.

(Devamı Gelecek Sayıda)

BEVERLY HILLS'de

RUHSAL SERÜVEN

* James Crenshaw *

Eski bir evde, taşındığımız ilk günden itibaren, gürültücü hortlak tezahürleri, birtakım formasyonlar ve nereden geldiği belli olmayan seslerle beraber, insanı ürperten olaylar dizisi bir çığ gibi başladı...

FILM dünyasının başkenti olarak bilinen Hollywood'a giden bir kimşenin, orada ünlü yıldızların hayatları hakkında anlatılan veya yazılan pek çok hikâye ile karşılaşması oldukça doğal bir olaydır. Bu hikâyelerden pek çoğu da, yıldızların ölümlerinden sonra, evlerinde yeniden oturulmaya başlandığında meydana gelen "tekinsiz evler" türünde olaylardan ibarettir.

Zengin, ünlü ve kendini beğenmiş esrarengiz tiplerin yerleşim merkezi olan Beverly Hills, Hollywood'a yakın olması nedeniyle buranın sakinlerini de bünyesinde toplamıştır. Önceleri Hollywood bir şehir değil, büyük şehir Los Angeles'in etkilerindeki yerleşime açık bir bölge ve ayrıca coğrafik bir çalışma alanıydı. Los Angeles, Beverly Hills'in de dahil olduğu diğer pek çok belediyeyi içine alan Birleşik Devletler'in ikinci büyük şehri özelliğine sahiptir.

Arkadaşım Margeret O'conner'in* paranormal tecrübeleri olduğu anlaşıldığı 1976 yılında, ailesiyle birlikte Beverly Hills'e taşındı. Eski evlerine girdikleri gün başlayan paranormal hadiseler oturdukları sekiz yıl boyunca devam ederek

(... ki istisnai bir durum olduğu için not edilmiştir) çıktıkları gün sona ermişti.

Orada, sinemanın eski zamanlarına rastlayan bir dönemde yeniden tahsis edilmiş konforlu evler hakkında, gizemli bazı şeylerden söz edilirdi. Esrarengiz, heyecan verici ve akıl almaz bazı olayların, nispeten, Beverly Hills'in sakin bir caddesinde meydana geldiği görülüyordu. Fakat onlar, meydana gelen psikik olayların ev ile ilgisi olmadığını, evdeki bu tezahürlerin, bölgede sık sık meydana gelen depremlerden kaynaklandığını iddia ediyor ve dolayısıyla evlerin de sarsıntının tesiri altında kalarak bazı şeylerin tezahür edebileceğini savunuyorlardı.

Margeret'e, bazı korku filmlerinin etkisinde kalıp kalmadığını sordum. "Kesinlikle hayır." diye cevapladı.

Hikâyesini anlattıktan sonra, onun güvenini sarsmayacak şekilde yaptığım titiz bir sorgulama sonunda, kendine ait paranormal olayları ayrıntılı bir şekilde açıkladı. Ve başından geçen tüm olayların gerçek olduğunu, onları hatırladığı gibi, hakikatleri süslemeksizin, doğru olarak aktardığını söyleyerek şöyle devam etti: "Tuhaftır ki, gerçekten önemli bir rüya gördüğüm zaman, bu tür rüyaları çok

*Takma isimdir. Gerçek ismi FATE dosyasında gizlidir.

daha net olarak hatırlarım ve o gördüklerimi mutlaka birilerine anlatmak ihtiyacı hissederim. Geçirdiğim tecrübeler kesinlikle imajınasyon değil, çünkü onların güncel olaylarla ne kadar sıkı bir ilişkisi olduğunu çok iyi biliyorum."

Margaret'in hikâyesi:

Annem rüyamda, "Bebek sendin canım!" dedi.

Nedense çok kederliydi. Hemen Chicago'ya telefon ettim. Çünkü, gördüğüm rüyanın ne olduğunu ve ne anlam geldiğini bir türlü anlayamamıştım. Bu olay, 1974 Kasım ayı sonlarında veya Aralık ayının ilk günlerinde meydana geldi. Babam Ekim'de ölmüştü. Ben ise, halen batıda oturmaktaydım. Rüyanın annem ile babama ait olabileceğini ancak tahmin edebiliyordum.

Neticede anneme, görmüş olduğum geniş odadan ve uzun koridordan söz ettim. Sol taraftaki antreden içeriye girmiş, nerede olduğumu düşünmeye başlamıştım.

İçeriye girerken bir kadın gördüm. 1940'lı yılların modasını yansıtan bir tarzda giyinmişti. Bir an yabancı biri olmalı, diye düşünürken, odanın içinde bir de erkeğin dolaşmakta olduğunu fark ettim. Üzerinde, henüz eskimemiş, kahverengi tüvit bir ceket dikkatimi çekti. O anda sanki bir rüya görmüyor da, bir oyun izliyormuşcasına bir duyguya kapıldım. Ben oradaydım, fakat oyuncular beni görmüyorlardı.

Adam ve kadın, neşe ve mutluluk içinde gülüşerek konuşuyorlardı. Adam, elinde bir düzine sarı gül olduğu hâlde, kadına sarılarak onu bağrına bastı. Kadının yüzüne ve saçlarına bir an dikkatle baktım ve şaşkın bir hâlde, annemin eski resimlerindeki bakışlarını hatırladım. Adam yüzünü döndüğü zaman da, kendime niçin bu da babam olmasın

dedim. Tabii gençliklerini bilmediğim için onları tanıyamıyordum. Burada neler oluyor diye, kendi kendime söylendim.

Bu iki kişi (benim genç ailem) odanın sol tarafındaki perçereye doğru yürüdüler. Odada pek fazla mobilya yoktu. Oradan beraberce yan odaya geçtiler. Bir de ne göreyim? Bir bebek karyolası. Bilmem kaçınıcı kez şaşkın bir hâldeydim...

Onlara ulaşmak istiyor ulaşamıyor, konuşmak istiyor konuşamıyordum. Çünkü, beni dinlemiyorlardı, ya da duymuyorlardı. Mizansenin bir parçası değildim. İkisi de karyoladaki küçük bebeğe bakmaktaydılar. Önce, "Bu benim Roland'ım olmalı." diye düşündüm. Oğlum Roland (Ronnie) 1971'de doğmuştu. Onun için mümkün değildi. Çevrede tanıdık hiç bir şey yoktu. Acaba biz neredeydik?

"Bebek sevimli, değil mi?" demek istedim, fakat onlar, hâlâ benden habersizdiler. Tekrar karyolaya baktım ve bebeğin kız olduğunu gördüm. Pembe elbiseleri içinde kıpırdanıyordu.

Babam, küçük bir masaya doğru yürüdü ve hemen orada bulunan iki küçük sandalyeyi aldı. Annem ise, son derece mutluydu ve mutluluktan ağlıyordu. Tekrar kucaklaştılar. Rüya, bu şekilde sona ermişti.

Sabah kalktığımda, rüyayı, geceyi benimle geçiren kuzenim Marta'ya anlattım. Fakat o, bu anlatıklarına pek bir anlam veremedi. Daha sonra da Chicago'daki anneme telefon etmeye karar verdim.

Rüyayı anlattıktan sonra annem ağlamaya başladı. Bir veya iki dakika sustuktan sonra: "Karyolanın içindeki bebek sendin canım." dedi. Bir anda şok oldum.

Annem devam etti. "Sen bunu bile-

mezdin. Babanla evlendiğimiz ilk günlerde, sen altı aylık oluncaya kadar bir apartman dairesinde oturduk. İşte burası, senin tarif ettiğin daireydi. Babanın bir de kahverengi tüvit bir ceketi vardı. Evet, bu arada gülleri unutmuştum. Sen doğduğunda, baban bana bir düzine sarı gül almıştı." Annem, küçük masa ve sandalyeyi anlatırken, bir yandan da ağlıyordu. Annem, ikinci kez hamile olduğunu babama söylediği zaman (kız kardeşimle benim aramda sadece onbir ay vardı) babam iki küçük sandalye almıştı, çünkü artık iki çocuk sahibiydiler. Annem, benim bunları beş ya da altı yaşındayken hatırlayabileceğimi söylüyordu, fakat bu mümkün değildi, çünkü o zaman oradan taşınmıştık.

İLK TEZAHÜRLER BAŞLIYOR

1 976 yılında Beverly Hills'de bir ev tuttuk. Çocuklar hareketleninceye kadar, yaklaşık iki sene bizi rahatsız edecek herhangi bir olay olmadı. Ancak, çocukların hareketlenmesiyle, hayaletlerin canı sıkılmış olacak ki, bazı olaylar cereyan etmeye başladı. O sıralar kız kardeşim Chris sekiz ve Roland yedi yaşındaydı. Gürültü ve patırtılı bir şekilde oyun oynadıkları zamanlarda, doğal olarak sevinç çığlıkları atıyorlardı. Ve hayaletler de, bunlara beklenmedik reaksiyonlar gösteriyorlardı. Ne olduğunu bilmediğim (kadın, erkek, vs.) bu hayaletler bizi neden rahatsız ediyordu? Tepkilerinin sebebini bir türlü anlayamadık. Resim mi, yoksa çocukların gülüşmeleri mi, bunu pek anlayamadık.

Odanın ön tarafına, üzerine İkinci Dünya Savaşı'ndan önce en popüler stildeki bir elbiseyi giymiş çok güzel bir kadının resmini asmıştım.

Bir gece uyurken, çok büyük bir ça-

tırtıyla uyandım. Sanki birisi oturma odasındaki resmi paramparça etmişti. Ne olup bittiğini anlayabilmek için aşağıdaki hole indim. Belki de, düşünceşizce tehlikenin içine yürüyordum. Işığı yakıtımda, fotoğrafı kapının önünde, yerde yatar bir vaziyette gördüm. Sanki özellikle alınıp, asılı bulunduğu yerden, yaklaşık beş-altı metre öteye atılmıştı. Camın kırılmış olduğundan emindim. Resmin asılı olduğu tel, üzerindeki çengeliyle birlikte duvardaki tırnağında duruyordu. Aslında resim düşmüş falan değildi. Eğer düşmüş olsaydı, şöminenin kenarına çarparak, hemen önüne düşecekti. Oysa pozisyon hiç de öyle değildi ve bu, evin içinde veya dışında meydana gelecek olan olaylardan sadece birincisiydi...

Resim hadisesinden kısa bir süre sonra hayalet, şakacı biri olduğunu ortaya koydu. Chris ve Ronnie, hemen hemen Chris'in akranları olan kuzenleri Mary Anne ile birlikte Monopoly oynuyorlardı. Chris'in odasından gelen gülüşmeleri ve gürültüleri duyunca, onlara biraz daha sessiz olmaları için ikazda bulundum. Odadan anı bir çığlık gelinceye kadar sakin sayılırlardı. Çocukların hepsi birden koşarak odadan dışarıya fırladılar. Güçlülükle konuşuyorlardı.

Söze Ronnie başladı: "Odada tahata ve kâğıt paralarla oynuyorduk. Annem ile teyzem bize daha sessiz olmamızı söyledi ve biz de daha sessiz olmaya gayret ederek oynuyorduk. Bir ara paraların kuvvetle çekildiğini hissettik. Fakat, kimseyi göremiyorduk. Bu arada kuzenim de kollarının ileri-geri çekildiğini hissetmişti. Sanki birileri paraları zorla almak istiyormuş gibiydi ve kuzenim de, görünmez bir güce vuruyormuş gibi hareketler yapıyordu. Paralar çalkalanmaya başladığı an hepimiz dışarıya çıktık. İşte o an sen ve teyzem çığlıklarımızı

(Devam Edecek)

(FATE'den Çeviren: Mehmet ÖNCÜ)

MANEVİ GELİŞMEYİ SAĞLAMA YÖNTEMİ

YOGA

Fürüzan Husrev TÖKİN

YOGA, dinsel bir yöntemdir. Hindistan'da Mohenje-Daro'da yapılmış olan arkeolojik kazılarda bulunan tabletlerdeki yoga oturuş biçimlerini gösteren kabartmalarda, yoganın İsa'dan üç bin yıl önce de bilindiği ve uygulandığı anlaşılmaktadır.

Mistik nitelikte olan Hint dinleri (Brahmanizm, daha sonraki adıyla Hinduizm, Budizm) Tanrısal varlığı, başka bir deyişle zamansız ve mekânsız olan Salt (Mutlak) Gerçeği, gönülde, insanın iç "ben"inde aramışlar ve bunun için de yoga yöntemlerini geliştirmişlerdir.

Yoga, zihnin disiplini altına alınarak dış algılardan soyutlanması yoluyla Mutlak Gerçeğe, Tanrı'ya ulaşmayı ya da O' nunla kaynaşmayı sağlamaya yönelik bir manevî yöntemdir (*). Yoga, aynı zamanda insanı ruhen değiştirir ve yükseltir.

Klâsik yoganın yöntemlerinden biri, zihni disiplin altına almaktır. Sanskritçe'de yoga, boyunduruğa almak, bağlamak, birleştirmek gibi anlamlar taşımaktadır.

Yoga, bir murakabe (meditasyon), bir içe dönüş tekniğidir.

İsa'dan 200 yıl önce, bazı görüşlere göre İsa'dan sonra sekizinci yüzyılda yaşamış olan Patanjali'nin yoga yöntemlerini ve tekniğini yorumlayan Yoga-Sutra adındaki çalışma metninde klâsik yoga, şu özlü sözle tanımlanmıştır: "Yoga, zihin görevlerinin baskı altına alınmasıdır. Yani, bütün iç ve dış algılardan, düşüncelerden zihni soyutlayarak tek bir düşünce üzerinde zihni toplama, yoğunlaştırma (konsantrasyon) tekniğidir." Amaç, geçici dünyadan kurtulup, klâsik ögesini oluş-

turmaktır.

Hint Samkhya felsefesinden hareket eden Patanjali, Yoga-Sutra'da insanı ruh ve madde ikiliğinden oluşmuş görmektedir. Madde dünyası, beden, ıstırapların kaynağıdır. Ruhun beden esaretinden, ıstıraplarından kurtulması, salt (mutlak) özgürlüğe, mutluluğa kavuşması ancak yoga ile sağlanabilir.

Hinduizm'in temel dinsel ilkelerini içeren Vedanta felsefesine göre, Tanrı ve insan, ruh ve madde, iki ayrı varlık değildir. Vedanta, çift (dualist) varlıktan oluşmayan, ikiliksiz bir varlık inancını temsil etmektedir. Evren, gerçeği olmayan bir aldanış, Hintli deyişimle bir "Maya" dünyasıdır. Bu Maya, bu aldanış dünyasından kurtulmak için Maya'nın arkasında gizli olan gerçek varlığı, Brahma'yı bilmek gerekmektedir. Bu bilgi, insanı kurtuluşa götürür. Kurtuluşun tekniğini ve yöntemini yoga öğretir. Tanrı'nın ve ruhun varlığını kabul etmeyen Budizm, ıstıraplar alanı saydığı dünya koşullarından kurtulmak, gerçek mutluluğu temsil eden Nirvana hâlini zevk edebilmek için yoga tekniklerini uygulamaktadır.

Aslında kurtuluş amacı güden çeşitli Hint dinleri, mezhepleri ve tarikatları, felsefelerindeki, inançlarındaki ayrılıklara karşın, bir konuda, yoga yöntemlerinin uygulanmasında birleşmektedirler.

Yoga deyince, tek bir sistem anlaşılmalıdır. Zamanla bireylerin yaratılışları ruhsal yapılarına göre yogada bir sınıflandırmıştır. Hint'in klâsik yogası dört sınıfa bölünmektedir:

Tanrı'yı aşk ve cezbe ile arayanlar, O'nunla bu yoldan birleşme özleminde olanlar

(*) R.M.'nin notu: Mutlak Yaradan ile yaratılan arasında hiçbir ilişki yoktur; O'na kavuşulmaz, zira aşılacak bir mesafe ve zaman yoktur. Yaratılmış olan rölatiftir ve Mutlak Olan'la birleşmesi mantıksızdır. Esasen bu birleşme varlığın kendi zatıyla ya da kendi plânıyla olan bir birleşmedir.

bulunduğu gibi, bilgi yoluyla salt gerçekle birleşmeyi amaç edinenler vardır. Ya da hiçbir çıkar gözetmeden iyilik yolunda çalışmakla Tanrı vuslatını arayanlar üçüncü sınıfı oluşturmaktadır. Bunlar genellikle dışa dönük yaratılıştaki olanlardır. Dördüncü sınıfa zihin ve gönül güçlerine egemen olmak suretiyle, yani sıkı bir konsantrasyonla ruhsal yorrende gizli olan bir enerji ögesidir. Beden, ritmik teneffüslerle havadan aldığı prana enerjisiyle ruhsal yedamlarını Tanrı varlığı doğrultusunda toplayanlar girmektedir.

Hint'in dinsel destanı Bagavadgita'da Krişna ile Arjuna arasında geçen bir konuşmada, "iki kere doğmuş olanlar" dan söz edilir. Birinci doğuş, "ana" dandır. İkinci doğuş ise, ıstırap dünyasından "manevî dünyaya doğuş" tur. Yani, manevî kurtuluşa ulaşan kimse, ikinci kez doğmuş sayılmaktadır.

Bütün Hint dinleri, dünyadan kaçış dinleridir. Hint'in bin-

lerce yıllık sosyal dengesizliğinden kurtulamayan Hintli, mutluluğu manevî olanda, başka bir dünyada, Nirvana'da, Brahma'da aramış, onun için de içinde yaşadığı dünyaya sırt çevirmiştir. Bu bakımdan çeşitli yöntemlere başvurmuştur. Bunlardan biri de yogadır. Bu anlamda yoga, dünyayı yaşarken terk edişi, insanın iç dünyasına çekilmesini öğreten bir yöntem olarak tanımlanabilir. İkinci doğuş, yoga ile gerçekleştirilmek istenmektedir.

Yoga kollarından biri olan raja-yoga, yöntem bakımından öteki kollardan temelden ayrılır. Raja-yoga, bir pratikler sistemidir. Yoginin kendi içine dönüşü, dünyayı terk edişi, "ikinci doğuş" a ulaşması süreci uzun sürer. Ve çeşitli pratiklerin uygulanması gerekir. Sırayla birbirini tamamlayan pratiklerin son aşamasında yogi, manevî kurtuluşa ulaşır.

Yoganın en önemli alıştırmalarından (egzersizlerinden) biri olan pranayama, nefesi düzenli bir ritm içinde alıp vermektir. Nefes alıp

verme, özel bir biçimde yapılır. Burnun bir deliğinden alınan nefes, içeride bir müddet tutulur, sonra öteki burun deliğinden bırakılır. Bırakılan burun deliğinden tekrar alınan nefes, yine bir müddet tutulduktan sonra öteki burun deliğinden bırakılır. Bu nefes alıp vermede burun delikleri sırayla parmakla kapatılır.

Pranayama egzersizinde "mantra" denen kutsal bir sözcük düşünülür, ya da teneffüs hareketlerine uydurularak sürekli olarak tekrar edilir. Prana, Hint düşüncesine göre, evteneklerini yükseltir, manevî olgunluğa ulaşmada sürekli enerjisi sağlar.

Bazı İslâm tarikatlarında da zikir, teneffüslü olarak yapılmaktadır. "Haps-nefes", yani, nefesi alıktan sonra bir müddet içeride tutmak, usuldendir. Nefes alış veriş de tıpkı yogada olduğu gibi bir zikir sözcüğüyle, bir mantra ile yapılır. Yogiye gurusu, yani mürşidi bir mantra veriyorsa, tarikatlarda da şeyh, müride bir zikir sözcü-

ğü telkin eder.

Türkiye, yoga yöntemlerine hiç de yabancı değildir. Tarikatların çalışma yöntemleri, yoga yöntemlerinin aynıdır diyebiliriz. Ruh dış dünyadan soyutlayarak Tanrısal vuslata ulaşmak için yapılan zikir, yönelmek (konsantrasyon), denetim (meditasyon) gibi yöntemler, tarikat büyükleri tarafından geliştirilmiş ve tarikatlarda uygulanagelmıştır. Bunların yoga ile yakın benzerlikleri vardır.

Zikir ile sufi, dış dünya ilişkilerinden kendini ayırır. Tarikatlarda zikri tamamlayan bir yöntem de murakabe, yani kendi iç dünyasına bakma, kendinden geçmedir.

Tarikatlarda birçok yöntemler, Hint' ten ve oradan da Horasan yolu ile Anadolu'ya tarikatlara geçmiştir. Özellikle yoga yöntemleri başta gelmektedir.

İsviçreli Psikolog Jung'un vaktiyle söylemiş olduğu gibi: "Batılı, akılcı eğitimi gereği zihnini dış dünyadan soyutlayamadığı için

Devami S. 40'da

Ne Kadar Hürüz?

(Geçen Sayıdan Devam)

Selman GERÇEKSEVER

AKLINA ESENİ..

O hâlde, hürriyet, "aklına eseni" yapmak mıdır? Kuşkusuz hayır. Buna olanak bulunduğunu düşünsek bile, şu maddî beden ve maddesel dünya içinde bunu gerçekleştirmek mümkün müdür? Şöyle bir düşünelim: Yesen yesen kaç porsiyon (en çok sevdiğin yemek bile olsa) yersin? Kaç eş ile evlenebilirsin? Kaç elbise giyebilirsin? Kaç kasa altın biriktirebilirsin? vs. Bunları çok büyük miktarlarda yaptığımızı düşünsek bile, elimize geçecek olan nedir? Ebedî olan ruh varlığına, senin sonsuz ve sınırsız olan öz-kendine yakışan bu mudur? Bir ruhsal tebliğde şöyle denmişti: "İnsan için galaksiler yaratılır. Ama o ne kadar basit şeyler ister bazen..." Bunların hepsine kavuştuğun zaman mutluluğa ulaşacağını mı sanırsın? Bunun hürriyetle ne alakası vardır? Dünya tutsaklığının belgelenmiş bir kanıtı ve karmanın kapkara bir lekesinden başka bir şey değildir. Herde yine kendi ellerimizle yıkayıp, temizleyeceğimiz bir leke... Gerçek saadetten bu şekilde adım adım uzaklaşırken, fizik plândaki doyumların sınırlı olduğunu ve bir yerden sonra zarar verdiğini anlarız ama iş isten geçmiş olur. Onun için eskiler gerçek

mutluluğun, huzurun ve iç özgürlüğün, terk ile gerçekleştiğini bizat yaşamış ve bizlere yazarak bırakmışlardır. İşte bunlardan birisi olan (İran edebiyatının ulularından ve mutasavvıf) Nasır-ı Hüsrev (Doğumu: 1003), "Cömertlik saadetin anahtarlarıdır. Bu vasfı taşımayan hasistir. Elinde paran oldukça ver. Altın ve gümüşle kimseye övünme." demiştir.

Çünkü, bu ve benzeri tüm öteki insanlık uluları biliyorlardı ki (eserlerinden anladığımız kadarıyla) ve her vesileyle ifade etmişlerdir ki, fizik plândaki ölçüsüz hürriyet ve serbestiyet isteği, kontrolsüz bir nefsanîyet tatminidir ve tamamen duygusal kökenlidir. Halbuki bizden beklenen, bu iki zayıf yanımızı, zaafımızı gidermektir. Biz ise aksine eğiteceğimiz, ehlileştireceğimiz vahşî hayvanın kölesi olmuş durumdayız. Onun ulumalarına göre hürriyet ve serbestlik arayışları içinde bulunuyoruz. Duygusalılık, kendini bilmezliğin en belirgin özelliğidir. Duygulara dayanan istekler de "yap, boz" türünden ve enerji israfından başka bir şey değildir. Bu hâlimizle kişilere ve doğaya verdiğimiz zarar da caba... İşte günümüzün çirkin teknolojik gelişimi ve dejenerasyona doğru arsızca bir gidiş. Bir yığın, çözdükçe dolaşan düğümler zinciri... Ortam arsızlık ve açgözlülük uygulamaları yapılmaya elverişli olduğu için, bu tür eprövlere gereksinim duyan varlıkların enkarne olmaları gayet doğaldır.

Ayrıca fizik plândaki özgürlükler daima çatışmaya mahkumdur. Hele duygusal ve nefsanî iti-

limlerle (ki çoğu öyledir) ortaya çıkıyorsa, bu daha da olasıdır. İşte bunu bir ölçüde dengelemek insana yakışmayan girişim ve gelişimleri en aza indirmek için bir yığın yasa... Ordu gibi polis teşkilâtı, artı jandarma ve bekle... Bu manzara, insanoğlunun yasalarla kanıtlanmış ve belgelenmiş geriliğinin onayıdır. Bu nedenle, fizik plânda sınırsız özgürlük abestir. Buna rağmen sürüp giden hürriyetlerin çatışmasından doğan da (beklenen) huzur ve mutluluk yerine ıstıraptan başka bir şey değildir.

İnsanın fizik plândaki hürriyet anlayışı, onun nefesine ve duygusalılığına bağlı olduğuna göre, yaşam boyunca değişmeye mahkumdur. Hürriyetin anlamı her realitede ve hayatın değişik kesimlerinde başka başkadır. Ama ruhsal plânda hiç değilse, bu kadar değişken değildir.

TOPLUMSAL SORUMLULUKLAR

Bu nedenle, hiç değilse hürriyet kavramı açısından, hayatı çıktıkça dikleşen bir yokuş hâline getirmek istemiyorsak, kişisel özgürlüğümüzü toplumsal sorumluluklarla dengelemeye çalışmalıyız. Bu da, kendimizi olduğu kadar başkalarını da düşünmekle, kendimiz için istemediğimizi başkaları için de istememekle, daha sonraki aşamalarda da, her zaman kendimizden önce başkalarını düşünmekle olacaktır. Başkalarının rahatı için kendi hürriyetlerimizden feragat etmekle olacaktır.

Tüm bunlardan anlaşılacaktır ki, dünya beşerî olarak insa-

nın hürriyetine engel, yine bizzat kendisidir. Çünkü beden, nefis, duygu ve düşüncelerini kontrol altına alamamıştır. Yani kendini, öz-kendini tanımada yaya kalmıştır. Özlemi duyulan gerçek hürriyete kavuşmak, hiç değilse ona giden yola girmek için bizi gerçekten nelerin sınırladığını iyice görmeliyiz. Bunlar bireyden bireye değişirse de, genellikle şunlardır: Peşin fikirler, menfi duygular (kin, korku, alınganlık), alışkanlıklar ve kibirdir. Özellikle gurur ve kibirde benmerkezcilik olup, kişi kendi kendisinin etrafına duvarlar örmüş durumdadır. Bu durumda olan insan mekanik ve ikilemlili (güzel-çirkin, iyi-kötü) olan şeylere hapsolmuş ya da onlara yönelmiş olduğundan hürriyeti bunlarla sınırlanmıştır.

Buraya kadar, dünya yaşamında beşerî ya da fiziksel hürriyetin kökenlerinden ve tezahürlerinden söz ettik. Biraz da gerçek hürriyetten, ruh varlığı olarak, öz-kendimize yaraşır hürriyetten söz edelim:

BEŞERÎ HÜRRIYET

Aslında, madde âleminin bu kesiminde, maddeyle ilgili bilgi, deneyim ve görgüsünü arttırmak ve bunda ustalaşmak durumunda olan bir varlık (olan bizler için), her şeyin olduğu gibi, hürriyetin de beşerî (fiziksel) hüviyette olanını denemesi, onun peşinde koşması, eğer bulabilirse, onun doyumuna ulaşması ve asıl amacın bu olmadığını anladıktan sonra (hürriyetin) gerçeğine yönelmesi, Tedricî Yasası gereği, Sebep-Sonuç Yasası icabıdır. İçindeki "hürriyet kavramı" giderek olgunluk kazanacaktır. Fizik plândaki hürriyetin rölâtif olduğunu, istek ve ilgi alanlarına göre değiştiğini anlar. Ruh-sal olgunluğun bedene ve dünya yaşamına yansımalarıyla gelen içsel özgürlüğün daha stabil olduğunu fark etmeye başlar. Fizik

plânda yapılan tüm uygulamaların, ister hür olun, ister olmayın, insanı ruhsal (içsel) hürriyete götürdüğü anlaşılır. Çünkü dünya, ruhsal hürriyete ulaşmak için uygulamaların yapıldığı bir talim alanıdır. Dünyasal her türlü olanak, ruhsal özgürlük için malzeme ve araçtır.

Bu nedenle, gerçek hürriyet, zaman zaman gördüğümüz gibi, meydanlarda, elde pankart, "Hürriyet isteriz." diye bağırarak kazanılmaz. Gerçek hürriyete giden yola, böyle dışa vuran kuru gürültüden, dışsal etkinlikten çok, içsel etkinliğin artırılmasıyla girilir.

MADDENİN ESARETİ

Esasen maddenin esaretine doğe karşı hürriyet kazanmak için çalışıyoruz. Her enkarnasyon, dünyaya bağımlılığı biraz daha azaltmak ve daha çok içsel hürriyete kavuşmak içindir. Bir bakıma tekâmül etmek, bu açıdan, hayatlar boyu hürriyet mücadelesi vermektir. Öz-kendimizde bu güç vardır. Dünyanın tüm cazibesine ve bağlayıcılığına rağmen, öz-kendimiz olarak, gerçek hürriyete ulaşacak güç ve potansiyele sahibiz. Sonsuz olan tekâmül spiralinin belirli bir kesiminde maddesel cazibe ile gaflet ve delâlet, hatta kendi aslımızı, öz-kendimizi ve Yaradığımız'ı inkâr edecek kadar hıyanet içinde bulunabiliriz. Ama bu geçici bir hâldir. Bu durumda ebediyen kalmak söz konusu değildir. Çünkü hiçbir cennet ve hiçbir cehennem ebedî değildir. Er veya geç bu sefaletin içinden silkin-

Eş koştuğumuz her şey bizi maddeye daha çok bağlar; kendini bilmek bu kaale almaları azaltma sürecidir.

rek kurtulmak, insanın belki de hiçbir zaman değiştiremeyeceği ve karşı da koyamayacağı içsel ve derunî bir motiftir. Çünkü yaradılışıyla birlikte özünde bulunan üç bilgi ile maddesel eprövrlerine başlamıştır:

Tekâmül et, kendini bil, Tanrı'nı bil... Bedri Ruhselman'ın RUH VE KÂİNAT isimli eserinde de belirttiği gibi:

"GÖRGÜ VE TECRÜBE-SİZLİĞİ YÜZÜNDEN, EBEDÎ YOLCULUĞUNUN BELKİ DE ÇOK KÜÇÜK BİR KISMINI NE KADAR SAPIKÇA GEÇİRMİŞ OLURSA OLSUN, HER KUL MU-HAKKAK İLÂHÎ NİMETLERİN BÜYÜK SAADETLERİNİ DOYA DOYA HİSSEDECEK VE ALLAH'IN BÜYÜKLÜĞÜNÜ ÖZ VARLIĞINDA GİTTİKÇE ARTAN BİR ZEVK İÇİNDE YUDUM YUDUM TATMAK BAHTIYARLIĞINI İDRAK EDECEKTİR."

SABIRLI ÇABA

Yazımızın daha önceki paragraflarında anlatmaya çalıştığımız sabırlı çaba içinde maddesel âlemdeki deneyim birikimimiz artıkça, buna paralel olarak öz-kendimizin farkına vardıkça maddesel bağımlılıklarımız da yavaş yavaş azalacak ve biz insan olarak içsel olan gerçek hürriyete lâyık hâle geleceğiz. Ama hürriyetimizi fizik plânda aradıkça, bu süreç aleyhimize olarak ağırlaşacak, yavaşlayacaktır. Bu bakımdan dünyasal bağımlılık ve eş koşmalarından kurtulmak ile gerçek hürriyete kavuşmanın çok yakın ilgisi olduğuna inanıyoruz.

Kuşkusuz, her kazanç için olduğu gibi burada da bir bedel ödeme söz konusudur. Yani her alandaki hürriyetin bir bedeli olduğu gibi, içsel olan gerçek hürriyetin elde edilmesinin de bir bedeli vardır. Ödenecek bir diyet söz konusudur. Bu diyet iç hürriyet için kuşkusuz daha fazladır. Bu işi başaranlar bunu çeşitli şekillerde ifade etmişlerdir:

"Ben dünyayı yendim." - İsa.

"Şeytanımı müslüman ettim." - Muhammed.

"Nirvana." -Buda.

Bu yüce varlıkların ve öteki benzerlerinin durumlarına baka-

rak gerçek hürriyetin tezahürünün ilâhî İrade Yasaları'na uygun olduğunu söylemek herhalde abartıma olamaz. Kendini tanıdığı oranda, ilâhî İrade Yasaları'nı tanımak, onlarla uyumlu yaşamak, bu uyumu otomatik olmaktan çıkarıp şuurlu hâle getirmek, yasaların belli bir plânda temsilcisi ve uygulayıcısı olmak... Bu durumun farkına varan bir insan, "keyfi hürriyet" in söz konusu olmadığını, ne yaparsak yasaların çerçevesinde yaptığımızı; o hâlde en iyisi, en kapsamlı ve verimli sonuçlar alacak şekilde yasalara göre davranmanın, onlarla uyumlu yaşamının daha akıllıca ve insanın öz-kendisine daha yaraşır bir tutum olduğunu anlar. Her şeyden eşit uzaklıkta, yani kürenin merkezine yakın bir yerde, mümkün olduğu kadar merkeze yakın bir yerde bulunmaya çalışır. Çünkü gerçek hürriyet oradadır. Zaten oraya yaklaştıkça yasa sayısı da azalır. Çokluğun, aslında tek bir şey olduğunu anlar. Çünkü gerçek hürriyet ve gerçek kurtuluş oradadır.

KENDİMİZİ TANIYARAK, ADIM ADIM...

Bu duruma ulaşma idealinde olan bizler için yapılacak şey; bedenli olmaktan dolayı her an

hata yapabileceğimizi hatırdan çıkarmadan, haddimizi bilerek dünyanın ışılı, cazip, haz veren tuzaklarına dikkat etmemizdir. Dünyanın rahat yeri olmadığını akıldan çıkarmadan daima maksatlı ıstırap içinde bulunarak, nefis terbiyesine ve denetimine özen göstermeliyiz. Bunun için dünyada her şeyin bir araç olduğunu akıldan çıkarmamalıyız.

Esasen insana hürriyetini kazanma hürriyeti de verilmiştir. Yani insan ilâhî İrade Yasaları çerçevesinde istediği zaman plânları düzenleyerek bedenlenme hürriyetine sahiptir. Bu nedenle sonuçları da kendine aittir. Olanaklarımızı bu yönde kullanarak, kendimize, tekâmülümüz açısından iyi gelecekler hazırlamak elimizdedir. Bu gidişte rehberlerimiz akıl ve vicdanımızdır. Nefisi eğitip, vicdanın sesini daha çok duyar hâle gelmek kendi elimizdedir. Bu amaçla, sonuçlarına katlanmak şartıyla her şeyi yapabiliriz.

Başka bir ifadeyle, insan aklı ve vicdanıyla ve de bilgisiyile hürriyet alanını genişletebilir, dünyaya olan bağımlılıklarını giderek azaltabilir, en aza indirebilir. Bu şekilde, toplumun kısıtlayıcı vicdanına esir olma durumu da ortadan kalkar.

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-20.30)

5 EKİM Stresle Nasıl Yaşanır? ..... Saadet Y. İŞIKTAŞ

19 EKİM Niyet ve Samimiyet ..... Emre ÜLKER

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat:14.00-16.00)

16 EKİM Kehanetlerin Gerçek Yüzü ..... Atilla UYSAL

30 EKİM Medyomluk ..... Ercüment KAYA

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği, Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA
Tel: 229 54 46

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

BİLGİ ve TATBİKAT

Erol KONYALIOĞLU

BİLGİ: var edilenlerin tümü, aralarındaki ilişki ve bu bütünün işleyiştir. Bilgi, algıladığımız ve algılayamadığımız her şeyi kapsar.

"Bilginin sınırları nedir?" diye sorarsanız, yoktur. Çünkü Yaradan'ın bilgisi sınırsızdır. Bu uçsuz bucaksız bilgi ortamında bizlerin kaderi hayatlar boyu bilgi kâşifliği yapmaktır. "Bütün bildiğim şey, bir şey bilmediğimdir." diyen Sokrat, Yaradan'ın bilgisi karşısında varlıkların bilgisinin mukayese edilemeyecek kadar az olduğunu, herhalde idrak etmiş olmalıdır.

Ruhsal veya maddesel oluş, bilginin iki yüzüdür. Biri diğerine göre eksik veya yetersiz değildir. Ruhsal bilgiler maddesel bilgilerden daha üstündür, şeklinde bir değerlendirme hatalıdır. Diyebiliriz ki, insanlığın yeryüzünde böylesi kargaşa içinde savrulması, savaşlar, ıstıraplar ve sonuç veremeyen arayışlar, ruhsal ve maddesel bilgiler arasında bir denge kurulamamasından kaynaklanmaktadır. Materyalist kesim maddesel bilgiyi esas kabul ederken, dinci kesim, üstelik yetersiz olan ruhsal bilgilerini savunmaktadır. Öyle ki, bu iki taraf birbirine yaşam hakkı tanımamakta ve sonu gelmez bir çekişme sürüp gitmektedir.

İçinde bulunduğumuz devrede aydınlığa çıkışımızı sağlayacak tek çıkış yolumuz bilimdir. Ama ne kadar acıdır ki, çağımızdaki bilimadamlarının çoğu, üzerine titredikleri bilimsellikten bizce uzaktır. Uzaktır, çünkü doğayı sadece maddî yönleriyle incelemektedirler. Oysa bir de işin öbür yanı vardır: Ruhsal bakış açısı. "Bilginin mürekkebi, şehidin kanından daha kutsaldır." diyen Muhammed Peygamber, herhalde sadece maddî bilimleri kastetmiyordu. Spirit

bilgilerimize dayanarak diyoruz ki; bilimadamları yarım bilgi ile iş görmekte dirler. Oysa bilgiyi ruhsal ve maddesel yönleriyle bir bütün hâlinde ele alsalar, çalışmalarında yapacakları aşamanın çok büyük olacağına inanıyoruz. Olaylara ısrarla tek gözle bakmaya devam ettikleri sürece, hem ufukları genişlemeyecek, hem de bu dar ufukta geliştirdikleri bilgisayarların esiri olacaklardır.

Spiritualizm, bilginin bir skalanın çeşitli dereceleri gibi olduğunu bilir ve bilgiyi bir bütün olarak görür. Evrensel ve kolektif olan ruhsal tebliğler, bize, bu bütünlüğü her vesileyle hatırlatırlar.

Sonsuz küçüklerden sonsuz büyüklere doğru, mikrokozmostan makrokozmosa kadar uzanan bilgi tarlasında hayatlar boyu hasatlar yaparız. Bıkıp usanmadan, alın teri dökerek verilen bu uğraşın sonu yoktur. Varlıkların evrensel görevleri, bilgiyi almak, hazmetmek ve aktarmaktır. O hâlde bilgi edinme araçlarımızı çoğaltmaya ve iyi değerlendirmeye çalışmalıyız.

Yeryüzü insanı olarak çevremizi beş duyumuzla algılarız. Oysa duyularımızın iş gördüğü saha çok sınırlıdır. Belli frekanslar arasında iştiririz ve görürüz. Yaşamımızı belirli ısı ve basınç değerleri arasında sürdürebiliriz. Bedensel sınırlarımızı icat ettiğimiz âletlerimizle büyük ölçüde aşarak, bilgi alanımızı biraz daha genişletebiliriz. Ama elde edilecek olan şey, bilginin tümüne göre hiç denecek kadar azdır. Duyular ve âletlerimiz dışında daha seyyal olan bilgi araçlarımız da vardır. Bunlar ilham, sezgi, rüya ve medyomik kanallarıdır.

Çeşitli vasıtalarla elde edilen bilgiler, önceden edinilmiş bilgilerimiz ve muhake-me gücümüzle bizde yeni sentezler meydana getirir. Bilginin bir idrak hâli yaratması, ruha mal edilmesi ise, o bilginin tatbikatı ile

gerçekleşir. Böylece giderek bir şuur açılması meydana gelir.

BUNUNLA beraber, elde ettiğimiz her bilgiyi muhakkak aynı hayat süresi içinde tatbikat sahasına koyamayabiliriz. Elde edilen bilgiler bir başka enkarnasyonda da kullanılabilir.

Demek oluyor ki, beş duyumuz, zihinsel ve ruhsal yeteneklerimiz bizim bilgi edinme araçlarımızdır. Bizler, çeşitli titreşim özellikleri taşıyan evren gibi bir tükenmez kaynaktan bilgi alır, yine aynı ortamda süregelen enkarnasyonlarımızla elde ettiğimiz bilgiyi tatbik eder ve başka varlıklara aktarıyoruz.

Varlıklar hayatlar boyunca Küllî Bilgiye yaklaşmak amacıyla, evrensel bir yarışta sürdürüp dururlar. İlahî İrade Yasaları'nın olabildiğince anlaşılması ve tatbikati bilgi temelini gerektirir. Bu bilgi kendiliğinden ortaya çıkmaz. Tatbikat içerisindeki varlığın yanılğı ve başarıları, sevinç ve ıstırapları ile gösterdiği ısrarlı çaba sonunda elde edilir. İlahî İrade Yasaları'na uygunluk demek, makul vicdan tatbikati içinde, akıl ve sezgimizi kullanarak olayların bize iletmek istediği mesajı uygun olarak yaşamak demektir.

Tekâmül yolculuğumuzda yaşadığımız ve yaşayacağımız hayatlarımızda bize rehberlik edecek en önemli unsur bilgidir. Uzun yıllar önce "Kadri" adıyla andığımız ruh dostumuzdan alınan bilgi konusuyla ilgili bazı tebliğlere göz atalım:

"Sadece çalışmak başarı için yeterli değildir. Bilgi ile çalışmak gerekir."

"Daima bilginizi arttırınız ki, bazen küçük görünen şeylerin büyük sonuçlarını sezebilirsiniz."

"Bilgi her yerde kıymetli bir hazinedir. Fakat bütün bilgilerin bir insan tarafından öğrenilmesine de hiçbir zaman imkân bulunmamıştır. Bilimin gerekliliğini peygamberler de söylemişlerdir. 'Bilimi her yerde arayınız. Beşikten mezara kadar.' 'Bilim Bağdat'ta olsa oraya kadar gidiniz.' 'Bana bir kelime öğretenin ben kölesi olurum.' gibi sözler yabana atılmayacak kadar kıymet taşırlar.

"Bilimsiz hiçbir şey olmaz. Bilimin çoğalması Tanrı'nın var olduğunun bilinmesine sebep olur. Herhangi bir saha içinde bilimsiz uğraşanlar bir sınır içinde bocalar dururlar. Bilimlerin her öğrettiği kısımların ruh üzerinde eserleri vardır."

"Yükselmek için çalışmak, çalışmak için bilgi, bilgi için ruh safiyeti, ruh safiyeti için temiz kalp ve düşünce lâzımdır."

YAZ VE OKU. İlimini arttır. İlimin ne kadar artarsa mesai programındaki düzen o kadar artar, bu arttıkça da kudret, çok iyi olarak kendisini herkese, her yerde hissettirir. Cahillik affedilir, fakat bunda devam affedilmez. Daima fırsat buldukça cahilliği ortadan kaldırmak için vesileler ara. Oku, yaz, etrafı tetkik et. Gören gözle çevreni sar. Doğayı incele. Gördüğün şeylerden kendine hisseler çıkar. Ve kendine hisseler çıkarmaya yardım edecek olan şeyleri aramasını bil."

"Bilim insanlara bazı kudretler bahşetmiştir. Âlim insan, cahilliğini anlamakla beraber kendisince bilinmeyen hakikat zannedilen birçok şeylere de bu arada vakıf olabilir. Onun için büyük insanlar daima herkesi bilime teşvik etmiş ve doğmaktan önceye kadar bilimin peşinde koşulmasının lüzumlu bir vazife olduğunu anlatmaya çalışmışlardır. Size her defa, uygun bulduğum zamanlarda daima bilginizi arttırmanızı ben de tekrar etmişim."

"İnsanlar bir yere geldikleri zaman artık bilgilerinin kendilerine yettiğini sanarak, yeni bir hareket önlerine çıkmazsa, oldukları yerde direnerek ilerlemekten kaçınırlar. Bu şüphesiz son derece yanlış ve hatalı bir davranış biçimidir.

Azimle her iş yapılabileceği gibi, bilgisiz bir azmin de sebepsiz ve maksatsız uçan bir kuru yapraktan farkı yoktur... İnsan yapacağı işi önce bilgiye dayandırmalı, sonra onun üzerine gereken irade ve ruh gücünü harcamaktan hiçbir zaman çekinmemelidir. Siz de fırsat buldukça bilginizi yükseltiniz. Bu bilgi her konuda size yardım eder."

"Kişi noksanını bilmek gibi irfan olmaz

diye bir söz vardır. Dünyada herkes kendini büyük âlim farz ederek bilmediği şeyler için bile fikir yürütmeye kalkarsa, ya kendisi fena bir duruma düşer, yahut çevresindekileri kötü bir yola sevk etmekten başka eline hiçbir şey geçmez."

İNSANLAR yalnızca bilim ve irfanla değil, hareketlerinin tarzı ile kendi kıymetlerini gösterirler. Bu kıymeti kazanmak da bilgisini hareketlerine uydurmakla mümkün olur. Siz bilgiyi bir kitap gibi içinizde saklamakla değil, öğrendiklerinizi fırsat buldukça tatbik etmekle yükselirsiniz.

Kalbinizde bu arzuyu taşıdıka fırsat-lara kavuşmak imkânları çoğalır. İyi düşünmek bile insanların kalplerine huzur verir."

"Bir insan ne kadar zeki olursa olsun, dünyadaki birçok bilgilerin gene cahilidir. Yalnız bir meslekte ihtisas sahibi olur. Fakat diğer birçoklarında eli boş kalır. Dünyaca malûm olanların bile hepsini bir insan beyninin kavraması imkânsız iken, dünyaca bilinmeyenlerin ne kadarının malûm olabileceğini bir kez düşünürseniz, siz de bunu anlarsınız."

Bilgi ruhun hakikî dinamizmini temin eden yaptırıcı bir güçtür. Bir başka deyişle bilgi bir tür enerjidir. Varlıkların tekâmülünü sağlayan, ruh enerjilerini arttıran unsur özümsemiş bilgidir. Evren bilgisini kademe kademe elde edebilmek için, tatbikat dolu yaşamlar sürdürmeliyiz. İsa Peygamber bu sebeple "İşlek yol olunuz." demiştir.

Her bilgi beraberinde bir tesir taşır. Bir bilgiyi almak demek, aynı zamanda o bilginin taşıdığı tesiri de almak demek değildir. Bilgi bize tekâmül ortamımızın şartları içinde gelir. Bizler dünya insanı olarak bilgiyi duymak, görmek, dokunmak gibi beş duyumuzu kullanmak, muhakememizi kullanmak, birtakım prensiplere uygun şekilde davranmak suretiyle elde ederiz. Bilginin taşıdığı tesir, ancak bizde bir mekân bulunduğu zaman, yeni bir aksiyon meydana getirecektir. Yani o bilgiyle uyum hâlinde olabilmemiz için ona uygun bir ekran teşkil etmemiz gerekir. O takdirde aldığımız bilgi bizde bir eyleme dönüşür. Bu eylem, almış oldu-

ğumuz bilginin bizde derin bir iz bırakmasını sağlar. Böylelikle biz eski bilgilerimizin yeni bir sentezine varmış oluruz.

Bilgiye ulaşmak, ancak bilgiyle olur. Bu işi nasıl başaracağız? Bu seviyeyi kazanmak, bilinen şeylerin tatbikatı, dolayısıyla yeniden bilinmesiyle olur. Hayırda bulunmanın bilinmesi, hayır işlendikten sonra bilinmesinden farklıdır. İkinci bilinme, birinci bilinmeden kıyas, sinama ve bütün tesirleriyle beraber müşahede edilmesinden dolayı, daha kıymetli ve esastır. Bir kimyagerin teorik safhadan pratik safhaya geçmesi ve nihayet tekrar teorik safhada fakat tatmin olmuş olarak bir hüner, bir gelişme, bir fazlalık, nihayet bir idrak kazanmış olarak ortaya çıkması söz konusudur.

Kâinatın hangi buutunda ve hangi tesir sistemi içerisinde olursak olalım, sonsuzadek sürecek olan bütün faaliyetimiz bilgi, bilginin tatbikatı ve tekrar bilgidir.

Şuuraltlarımızda birikmiş olan tortuların, menfi partiküllerin, yani streslerin giderilmesi için en güzel metot şuurlanma ve bilgi sahibi olmadır. Bütün menfilikler, bütün kavgalar, bütün ıstıraplar ve yükler, yani streslerimiz bilgisizlikten ve şuurun darlığından ileri gelir.

Enkarnasyonlarımız, bilgi edinmek, bilgiyi tatbikat sahasına koymak, tekrar bilgi almak ve kozmik işleyişi tanıyarak onun şuurulu birer ünitesi olabilme amacına yöneliktir.

Bilgi, sadece sözle ve kitaplarla ruhun öz malı hâline getirilemez. İnsanların bir bilgiyi benimsemeleri ve o bilginin kendilerinde bir ışık olup yansıması, bazı söz ve kelimelerin arasında pasif bir dolaşmayla elde edilemez. Bilginin ruha mal edilmesi ve bir idrak hâli yaratması, o bilginin çeşitli yönlerden tatbikatına girişmek ve olaylar içinde o bilgiyi yaşamakla mümkün olabilir. Yaratılmış kâinatlar, varlıkların bilgi alma ve tatbikat yapma sahalarıdır. Karşımıza çıkan olayların anlamını çözmek, nedenlerini araştırmak ve onları tahlil etmek çabasını göstermeliyiz. Aksi takdirde bu, evreni düşünmeden okumaya benzer ve bakar körlerden hiçbir farkımız kalmaz.

(Devam Edecek)

Varlığın Kendisiyle Hesaplaşması

BÜYÜK YARGILAMA

Ergün ARIKDAL

KENDİ vicdanı karşısında kendisi için, gene kendisiyle karşı karşıya gelebilen, bu güçte olabilen varlık için bundan daha büyük bir yargılanma yoktur.

İnsanlar, kendi vicdanlarıyla sık sık karşılaştıklarını, kendi vicdanlarının hükümleriyle yüz yüze gelebildiklerini, kendilerini yargıladıklarını sanırlar. Acaba bütün insanlar böyle bir alışkanlığı elde etmişler midir? Dinsel anlamıyla "mahkeme-i kübra"daki gibi, Tanrı'nın karşısında el pençe divan durup, "Sen Tanrı'sın. Ne takdir buyurursan boynumuz kıldan incedir. Sevabımızı, günahımızı tartarsın." gibi bir mahkeme yoktur. Bunlar sadece insanların kendi imajinasyonlarında bir mekân tutması için bu tebliğleri veren plânların, insanların anlayışlarına hitap edebilecek kavramlardan ibarettir.

YARGILAMAYI VARLIK BİZZAT KENDİSİ YAPAR

Büyük mahkeme, bizzat varlığın, kendi içinde kendi kendine kurmuş olduğu mahkemedir. Bir varlığı, kendisinden başka hiçbir varlık denetleyemez ve hüküm altına alamaz. Çünkü bir varlık denetlenmek ve hüküm altına alınmak, muhakkak günah işletilmek için yeryüzüne enkarne olmamıştır. Her varlık kendi vazifesi için isteyerek, bilerek, gönül zenginliğiyle, her türlü güçlüğe dayanacak şekilde kendini takviye ederek yeryüzüne in-

miştir. Dolayısıyla davranışlarından dolayı hiçbir şekilde kınanmaz.

"Bunu niye böyle yaptın?" tarzı tamamen eski realitelere ait, insanları belli koşullar altında tutmak suretiyle eğitim metotlarına ait bilgilerdir. Bu metotlar artık çoktan yozlaşmıştır. Varlık yeryüzüne günahının ceremesini çekmek için gelmez çünkü günah yoktur. Sevabının karşılığını almak için de gelmez çünkü sevap da yoktur. Varlık doğrudan doğruya evren içinde, kendi sorumluluğunu ve anlayışını, seviyesine uygun olarak içinde bulunduğu çok yüce bir organizasyonun bir üyesi olarak bu sorumluluğu taşımak, bunu giderek genişletmek ve başkalarına aktarmak üzere mevcuttur.

Hepimiz mevcut olan bir organizasyonu taşıyan varlıklarız. Onun bir taşıyıcı, bir tekerleğiyiz ya da kapısıyızdır. Biz olmadan olmaz. Dolayısıyla bu işler yapılırken organizasyon içinde meydana gelecek olan çeşitli iniş ve çıkışları günah ve sevap diye hangi hukuka dayanarak damgalayabiliriz? Yapılan iş zaten ilâhî hukuka ait, büyük bir organizasyon içinde iş yapmaktan ibarettir.

Bütün varlıklar her ne türlü harekette bulunursa bulunsun, içinde yaşamakta olduğu plânın bir unsuru olmaktan öteye gidemez. Bunun dışına da çıkamaz. Herkes kendi dahil olduğu plânın varlığıdır, işçisidir. Yapılan her iş pozitifdir.

"Şu adam şu kadar kişinin canını almış. Bunun neresi pozitif?" diye sorulabilir. Pozitifdir çünkü o kişi yapabileceği en iyi şeyi yapmaktadır. Üzerine aldığı vazifesini yapmaktadır. Bir katilin karşısında bir de maktul vardır. Madem her şey denge hâlinindedir, o hâlde pozitif ve negatif aynı anlamdadır; bir terazinin iki tane kefesi vardır, bir tartanı, bir tartıla-

nı vardır; o da o vazifeyi görür.

İçinde bulunduğumuz aydınlanma devrinin en büyük özelliği, şu ana kadar mevcut olan öğretilerin hepsinin bir pota içerisinde, kaynamakta olan güçlü bir ateş içinde yeniden pişirilmesi devridir. Artık yeryüzünde hiçbir inanç tek başına hiçbir şey yapacak güçte değildir. Yani insanları şu noktadan alıp şu noktaya götürecek güçleri yoktur. Sadece insanların buldukları noktada durmalarını sağlayabilecek bir enerjiye sahiptir. Ancak siz yürümeye kalktığınız anda, kendinizi geliştirme yolunda harekete başladığınız andan itibaren o statükoyu da muhafaza edemez. Bu nedenle yapacağınız iş, sizi bulduğunuz noktada demir atmış bir gemi gibi muhafaza etmekten başka bir işe yarayan ağırlıktan kurtulmaktır. Yürümek istiyor sanız...

KENDİ YOLUMUZU KENDİMİZ AÇARIZ

İçinde bulunduğumuz devirde bütün iş biz insanlara düşüyor. Her birimiz teker teker sadece kendimizden sorumluyuz. Hiçbir kişi ya da kurumun, sizleri bir yerden bir yere götürecek gücü yoktur. Her birey kendi tekâmül teknesini kendisi yürütmek zorundadır. Herkesin kendi gidişini kendisinin belirlediği bir devirdeyiz. Şefaate yürünecek hiçbir yol kalmamıştır artık.

Yeryüzünde enkarne olan her varlığın kendi iç varlığındaki bilgi hazinesi fevkâlade yüksektir. Kim kime neyi öğretecek? Olsa olsa birbirlerine hatırlatırlar. Yapılan bütün işler günah ve sevap ya da cennet ya da cehennem adlı iki kapıya mı çıkar? Ne cennet için, ne de cehennem için uğraşılır. Doğrudan doğruya kendi varlığımızın yücelmesi ve gelişmesi için, içinde bulunduğumuz organizasyonda bizim payımıza düşen her türlü vazifeyi sadakatle yerine getirmek için uğraşılır.

Ancak **bireysel tekâmül de olmaz.** Tek başımıza tekâmül edemeyiz. Biz hepimiz bir organizasyonun fertleriyiz. Aynı kütükten çıkan çok çeşitli üzüm salkımları gibi. Üzümün tanesi zannediyor ki, "Ben salkım-

dan, kütükten, oradaki bağ çubuklarından da hariç bir varlığım". Halbuki onun hayatiyeti o topraktan geliyor. Sonra kütükten, dalından ve salkımlardan geliyor. Öyle zanneden üzüm tanesi de o salkımlardan sadece bir tanesindedir bulunmaktadırlar.

DÜNYA ORGANİZASYONUNDAKİ VAZİFEMİZ

Biz insan olarak, mensubu olduğumuz organizasyonun bir üyesiyiz ve onun bizim payımıza düşen sorumluluğunu taşıyoruz; her şeyimizle. Eğer o organizasyon yer değiştirirse, yer değiştiren bir salkımdaki üzüm tanesi gibi biz de yer değiştiririz. Tek başımıza herhangi bir yerden bir yere gidemeyiz.

Bizim için bütün evren seferber olmuş. Her yerde çok çeşitli organizasyon ortamları yaratılmış. Bu organizasyon ortamları içinde bulunuyoruz. O ortamlar içinde uyum sağlanarak, ortak alanlar yaratılarak, esneklik kazanılarak, esnemeye engel olan kabukları kırarak bulunulur. İçinde bulunduğumuz organizasyonun vermiş olduğu vazifelere uyum sağlamakta bize engel olan her şey bizim kabuğumuzdur.

İşte "büyük mahkeme" varlığın, doğru dan doğruya kendi varlığı karşısında hesaplaşmasıdır. Varlığın kendi kendisiyle hesaplaşması en büyük mahkemedir. Bundan daha büyük hak divanı olmaz. En büyük hakikat varlığın kendisidir. Dışarıda hakikat aranmaz. Kendimizde temsil ettiğimiz, bizim hakikatimizdir.

Hak insanın bizzat kendisidir. Kendimizi nasıl görüyoruz? Neredeyiz? Neyi, niçin yapıyoruz? Zaman mekân içinde, evrenin şu noktasındaki işimiz nedir? Hakkımız, o andaki şuurumuzdur. Hak, bizim kendi varlığımızda kendimiz için anladığımız ve hissettiğimizdir. Bunun dışında bize söylenmiş olan şeyler, size sadece verilen bilgidir, haberdir. Ancak o bizim henüz hakikatimiz değildir. Onu absorbe etmemiz, emmemiz lâzımdır. O bilgi tüm varlığımıza sinmelidir. Onu yaşamalıyız.

Yaşadığımız zaman ise onunla aramız-

Devamı S. 34'de

"ÖLÜ" BİLİM ADAMI RADYODA KONUŞTU

Çeviren: Cengiz ÇEVRE

*Sir Oliver Lodge, İspanyol
Radyosunda
Tekrardoğuşu Tartışıyor.*

SPIRİTÜEL öğretinin gelişmesinde yeni bir boyut: Büyük bilimadamı Sir Oliver Lodge olduğu ileri sürülen bedensiz varlık, İspanyol radyosunu arayanların sorularına cevap verdi.

1940'da bu dünyadan göçmüş olan Lodge, eşi June ile birlikte Cebelitarık Psikik Araştırma Derneği'ni yöneten medyum Ray Smith vasıtasıyla doğrudan doğruya konuştu.

Sahil Radyosu denilen ve Costa del Sol'den İngilizce yayın yapan radyonun sunucusu Mary Harboe hem medyomla hem de bedensiz varlıkla röportaj yaptı.

Lodge'un geçen yılın sonundaki radyo konuşmasından bu yana Psychic News dergisi, bilimadamını tanıyanlardan varlığın gerçekten o olduğuna dair pek çok onay aldı.

Bunlardan biri Essex'te oturan 81 yaşındaki Dolly Floyd, Lodge'u çocukluğunda tanımış. Bayan Floyd, varlığın Ray Smith vasıtasıyla konuşmasını ilk işittiğinde Lodge'un sesini derhal tanıdığını söyledi.

Öteki tanıklık, İspanya'nın Malaga kentinde yaşayan E. C. Stohr'dan geldi.

Stohr varlığın geçen yıl teybe kaydedilmiş radyo görüşmesiyle ilgili olarak PN dergisine şöyle yazıyor:

"Sir Oliver Lodge'la kuzey İngiltere'de yıllar önce karşılaşmış ve okült dünya hakkındaki uzun tartışmasını dinlemiş bir kişi olarak onun sesini tanıdığımı teyit ediyorum."

Bu en son yayın sırasında ise, Lodge ailesinin bir üyesini konuşturan Ray Smith, benzer tanıklıktan söz etmiştir.

Ruhçu yerine Psikik Araştırmacı tanımını tercih eden Ray Smith 21 yıl süreyle matematik ve fizik dersleri verdi. Devon'da bir eğlence merkezi satın almak için 60'lar da bu işi bıraktı.

Hayatî tehlikesi olmasına rağmen yatçı olarak "açık denizler"e pek çok yıl yelken açtı. Bütün bu deneylerin, kendisinin ruhsal çalışmasını hazırladığına inanmaktadır.

Ray Smith'in trans medyomu olmak gibi bir hedefi yok.

Smith, "Gerçekten, transa geçip de Oliver Lodge (ruhsal dünyada "sir" yoktur) benim kanalımla konuştuğunda, üç yıl buna inanmadım." diye ifade ediyor.

Tecrübeli bir ipnozcu olduğu için, "O varlığın, benim, kendisini ifade etmek isteyen ikinci veya üçüncü kişiliğim olduğuna sandım." demektedir.

"Sonunda, kitaplarda bulamayacağınız yığınla bilgi, bu kanalla geldi."

"Örneğin, Lodge'un bir köpeği olduğunu ve onu hafta içinde Bob, Pazar günü ise Robert diye çağırdığını bilmiyordum. Çok dindar bir adamdı herhalde."

Ray Smith'in trans hâlini merak eden

radio röportajcısı, işlem esnasında kendi ruhsal bedeninin hareketlerini açıklamasını ondan istedi.

"Trans hâlindeyken fotoğrafı çekilmiş başka bir medyomu hatırlıyorum."

"Sanırım bu fotoğraf, kızılötesi ışın kullanılarak çekildi. Bu yöntemle fiziksel bedenle dublesi olan eterik bedeni yan yana görebilirsiniz."

Bir şekilde, ben su bardağımı boşaltıyorum. Oliver Lodge veya kim olursa olsun başka birisi, benim fiziksel beynimi kullanarak, kendi kişiliği ve düşünceleriyle onu dolduruyor."

Onu transa geçiren özel bir müzik dinleyen Ray Smith'in sesi, Lodge olduğu ileri sürülen bedensiz varlığın sesiyle değişti.

Bilimadamı, röportajcı Mary Harboe'nun, hayattayken tanışmış olduğu ünlülerle ilgili olarak hazırladığı sorulara, daha soru sorulmadan verdiği cevaplarla ortamı eğlenceli bir hâle dönüştürdü.

"1933'de Oxford'da Albert Einstein'la tanıştım." dedi. Ancak bayan sunucu Mary Harboe'nun, onun, düşüncelerini okumasına şaşıtığını da söyledi:

"Zihninde bu tür düşünceler olduğu için ne yazdığını okuyamıyorum." Daha sonra devam etti: -

"Einstein, çok ayrı bir kişiliğe sahip. Onunla konuşabilmek çok zor."

"Benim çalışmalarım ile ilgilendi, çünkü ben eter kuramını ortaya atmıştım. Eterin içinde pek çok kuvvetin nakledildiğini ifade etmiştim."

Bu fiziksel madde düşüncesi, üzerinde konuştuğumuz Einstein'ın rölative kuramına bir yere kadar uymaktaydı."

Arkadaşı olan ölmüş bilimadamları Sir William Crookes ve Frederick Myers'la devam eden ilişkilerinden memnundu. Lodge dünyadaki gibi araba ve tren gerektiren yolculuklarla artık sınırlanmadığını açıkladı.

Er geç düşünce hızıyla seyahat etmenin mümkün olduğunu anlıyoruz, ki bu, anında oluveriyor."

"Biraz farklı şuur seviyelerinde olan arkadaşlarla görüşmek için bir düşünce gön-

dermeniz yeterlidir, ki anında alınır. Şayet karşıdaki varlık verebiliyorsa, birbirlerine yakınlaşırlar. Görünmeyen âlemde, birbirini görebilmek gerekmez."

"Ruhsal bakımdan çok yakın olabilirsiniz. Dünyada karşılıklı bir görüşmenin gerçekleşmesi için ise fiziksel olarak yakın olmalısınız. Çünkü beş duyuyla sınırlısınız."

Ama yine de bu iletişim yöntemi öğrenilmelidir.

"Daha düşük şuur seviyelerindeki insanlar, düşünce hızında seyahat edebileceklerini fark edemiyorlar. Genellikle dünyadaki bir eve veya kişiye kendilerini bağlıyorlar." dedi Lodge.

"Görünmeyen âlemdeki koşulların, her seviyede aynı olduğu sanılmamalıdır."

Bir varlığın gireceği şuur plânını ne tayin eder?

RUHSALLIK

"Ne zekâ ne de eğitim." diye yanıtladı bilimadamı. "Kişinin zekâ, eğitim ve ruhsallık arasındaki farkı öğrenmesi gerekir."

"Bir ruh, geçmişte öyle deneyler geçirmiş olabilir ki, iyi bir eğitim almış olandan daha fazla aydınlığa sahiptir."

Bir radyo dinleyicisinin sorusunu yanıtlarken, Lodge, reenkarnasyon konusunu ele aldı.

"Hangi seviyede olursak olalım er geç bir duvarla karşılaşırız." dedi.

"Belirli tecrübelerimiz yoksa daha fazla gelişmemiz mümkün değildir. Bunlardan bazıları fizik beden içinde de olabilir."

Kimsenin tekrar doğmaya zorlanmadığını, bunun, her varlığın kendi anlayışına kaldığını ısrarla vurguladı.

Lodge, bir insanın dünyaya dönmesinin en önemli etkeninin, çevresi olduğunu açıkladı.

"Sonunda kişi, belirli anne, baba ve fiziksel aracın farkına varır. Bir bakıma insanlar belirli vazife düşünceleriyle dünyaya dönerler."

Peki, dünyada olup bitenlere ruhsal

varlıklar ne dereceye kadar etkide bulunabilirler? Sunucu, "Dünyasal olan şeylere etki edebiliyor musunuz?" diye sordu.

"Eğer yapabilseydik, dünyanın, bugünkü durumunda olabileceğini gerçekten düşünebiliyor musunuz?" diye yanıtladı Lodge.

Meselâ, ipnoz altındaki Ray Smith, bir otobüsün önüne çıksa, bedensiz varlığı onu geri çeker miydi?

Lodge, bu özel durumda, medyumla ruhsal varlık arasındaki kuvvetli telepatik bağlantının, bir uyarı gönderilmesini mümkün kılabileceğini açıkladı.

"Ama öte yandan da şayet onu, araba ezecekse, yolladığımız düşünceler İlahî İrade'ye asla müdahale etmez."

"Hâlâ pek çok düşünce, biraraya gelmiş, görünmeyen arkadaşlardan kaynaklanmaktadır."

"Savaş çılgınlığını sevenlerin düşüncelerini etkilemeyi isteseydik elbette bunu

yapardık, fakat korkarım onların kulakları tıkalıdır."

İlginçtir ki, Oliver Lodge'un bütün düşünceleri Ray Smith'le uyuşmuyordu. Medyum reenkarnasyon ve ruh tekâmülü ile ilgili, özellikle hayvanlarla ilgili soruları olduğunu itiraf ediyordu.

Medyumun işaret ettiği karmaşık bir durum da solucanlarla ilgiliydi: Ortadan kesilse bile, bu yaratığın kafası yeni bir kuyruk yapıyor ve kuyruk, yeni bir kafa yapıyordu. Böylece, ruh da yarıya mı bölünüyordu?

"Lodge, çok düşük zekâ formlarında, yasanın pek çok kısma bölünebileceğini açıklıyor." dedi medyum.

"Bizler zihin ve bedeni geliştirirken, zihnimiz, duyu, mantık ve zekâdan oluşan çok sayıda tabakalar meydana getirir. Bunlar bizim kişiliğimizi oluşturur. Hayvanlar öldüğünde, ruhları, bir su damlası gibi, ruhsal okyanusa döner."

BÜYÜK YARGILAMA Baştarafı S. 30'da

da herhangi bir fark kalmaz. Ortada yine hakikat kalmaz. Yunus'un dediği gibi, "doğruyla doğru olmuşuzdur". Doğru bir insanın içindeyse, o insan vicdanlı insandır. O adamın başka türlü mahkemeye ihtiyacı yoktur. O insan kendini anında yargılar. Der ki, "Burada eğrisin, hata yapıyorsun. Ayağın sürçüyor". Ayağınızın kaymayacağı şekilde hemen ayağınızı değiştirmek gereklidir. Çünkü yer kaygandır. Bulduğumuz zaman ve mekâna uygun bilgileri kullanmalıyız.

VAZİFEYE UYUMSUZLUK MUTSUZLUK GETİRİR

Demek ki her bilgi her yerde kullanılmaz. Bilgi dağıtığımız gayet geniş olabilir. Her bilginin kullanıldığı yer farklıdır, kendine özgüdür. Akıllı ve anlayışlı insan, hangi bilgiyi nerede kullanacağını bilen insandır. Bizler için akli olmak en iyi uyum sağlama mekanizmasını elde etmektir. O alanla ya da belirli bir eşya ile kendi aramızda uyum sağladığımız zaman bizler mükemmel bir biçimde aklımızı kullanıyoruz demektir.

Evrendeki en önemli yasalardan biri

uyum sağlamaktır. Uyumun temeli, her varlığın dahil olduğu organizasyon plânına uyumdur. Mutluluğumuz ya da mutsuzluğumuz, bu uyumluluk ya da uyumsuzluktan kaynaklanır. Mutluluğu ya da mutsuzluğu başka yerlerde aramayalım. İnsanların hünyunda, eşyaların kendisinde, markın ya da doların değerinde vb. aramayalım.

Uyum meselesi öncelikle bizim kendi plânımıza uyumdan başlar. İnsanın en azından "Ben ne yapıyorum? Bu hayhuy nereye gidiyor?" diye sorular sorması lâzımdır. Kendisini ya da başkalarını anlama yönünde çaba gösterilmelidir. Hayata karşı çaba harcanıyor mu? Harcanıyorsa, ne kadar ve ne maksatla? Hiçbir şey beklemeden yapılan çaba ile bir şeyler beklenerek yapılan çaba arasındaki oranımız nedir? Vicdanımızla hesaplaşabiliyor muyuz?

Eğer biz organizasyon içindeki vazifemizi gerçekten yapıyorsak, önce bizim varlığımıza yakın olan bu işlerden başlarız. Bu sorulara cevap bulamıyorsak, bu organizasyon içindeki görevimizi yerine getiremiyoruz demektir.

(Konferanstan alıntı)

sosyal otoritelere güveniyor, ne de Ortodoks dininin dogmalarından tatmin oluyorlar. Birçoğu, ahlâksal davranışları için tek temel ölçüt olarak iç uzaylarını genişletmekle ve kişisel tecrübelerini zenginleştirmekle meşguller. Bu tecrübeler arasında normalüstü ve psişik olanları da yer alıyor. Komünizm sonrası dönemin iç psikolojik bunalımı yeni bir düşünce şeklinin çıkışıyla çözülme yolunda. Bu düşünce tarzı tümüyle ne bilimseldir ne de tümüyle dinsel. Bu tarz, gizli dinsel görünümü taşımaktadır. Yani psişik yetenekler dahil, insanlığın zengin içsel potansiyeline (doğal ya da doğa üstü) inanmaktadır. Modern insanın, kendi özündeki psişik niteliklerini keşfetme isteği, psişik yetenekleri, yetenekli birkaç kişiye özgü olarak değil, her insanın doğal, ancak geliştirilmemiş bir yetenek olarak kabul etmekten kaynaklanmaktadır. Bu yüzden kendi doğal psişik temelini araştırmaya yönelenlerin sayısı gittikçe artmaktadır. Böyle bir durumu, ortalığı kasıp kavuran değişimler altında yaptıkları dünyasal ve içsel tecrübeleri ortak bir noktaya getirme fırsatı olarak görmekte-dirler.

2) Fiziksel ve psikolojik yaşam aracı olarak psi.

Özneye bağlı olarak (kişi ya da tüm toplum), bu sorunun iki yönü vardır.

M ODERN

parapsikolojide, günlük yaşamda kullanılan biçimiyle psinin, organizmanın belirli ihtiyaçlarını karşıladığına dair bir kanı vardır. Bu fikir Darwin teorilerinin çağdaş yorumuna benziyor. Bu yoruma göre, psi, organizmanın yaşamını sağlayan ve genleri sonraki nesle aktaran (biyolojiye ve psikolojiye) yardımcı bir mekanizma olarak kabul edilebilir. Bu demektir ki hem normal durumlarda, hem de organizmanın sağlığını bir şeyler tehdit ettiği zaman psi, o organizmaya yardım etmektedir.

Konu toplum olduğunda, bu, düşünen insan için özellikle önem taşımaktadır. Çünkü insan toplumunda psikolojik rekabet kaba fizik rekabetin yerini almış durumdadır. Psi şiddet dolu olmayan, yıkıcı olmayan bir rekabet biçimi olarak hizmet görmektedir.

Psinin, hayatî ihtiyaçlara nasıl hizmet edebileceğini açıklamaya çalışan R. Stanford, onun, bir öznenin ihtiyaçları ile "rasgele olay üretici" arasında belirli bir uyumluluğu sağladığını öne sürmektedir. "Rasgele olay üretici" ya başka birinin beyni ya da belirli bir ölçüde rasgeleliğe sahip yaşam şartları olabilir.

Ancak yine de, bir olayın sonunda böylesine bir etki yaratmak amacıyla, organizma, psi uygulaması-

nın organizmaya yararlı olacağı, ciddi sonuçlara sahip bu şartları tanımak zorundadır. Diğer yandan organizma, psiye hiç ihtiyaç olmadığı zamanı da bilecektir. Öyle görünüyor ki, eğer o şekliyle ifade edilebilirse, bu amaca sahip psi uygulaması "marjinal durumlarda" daha etkili olabilecektir. Burada, eşit ölçüde öneme sahip iki ya da daha fazla rakip faktörün önceden belirlemiş olduğu durumları anlatmak istiyorum. Örneğin zihinsel işleyişi ele aldığımızda bu, karar vermek olabilir. Zihinsel faaliyet ve sosyal davranışların rasgele karakteri birçok yeni ya da olağanüstü durumlarda da artabilir. Özellikle, geleneksel kural ve düzenlerin yanında, insanların bir olayın sonucu hakkında önceden belirlenmiş beklentileri etkisini kaybettiği zamanlar. Bu açıdan bakıldığında, Rusya'daki durum "marjinal" olarak nitelendirilebilir. Değişimlerin hızlanması, dış realiteye ait geçiş dönemi karakteri ve devletin, çok sayıda ekonomik ve siyasî işlemler üzerindeki kontrolünü kaybetmesi halkın zihinsel hareket tarzında çok açık bir değişim yaratmaktadır. Zihinsel düzeydeki bu değişimin sonuçlarından biri psi kapasitesinin faaliyete geçirilmesidir.

Belirli toplumsal değişimlerin, beraberinde normalüstü ve psişik fenomenlerin ortaya çıkmasını da

Devamı S. 38'de

KUTSAL KEFENİN DİLLERE DESTAN ŞİFA GÜCÜ

NOSTRA'dan Çeviren : Yavuz KESKİN

Diğer kutsal emanetler gibi, Turin'deki kutsal kefen de mucizevi bir şifa gücüne sahip midir? Kilise bu tür konulardan uzak durmaya çalışmaktadır. Bu kefenin çevresinde, şüpheye yer vermeyecek türden mucizevi olaylar cereyan etmiştir. Bu kefen vasıtasıyla hastalara İsa mı şifa sunmaktadır acaba? Yoksa, iman ve dua tarafından seferber edilen ve tabiatı henüz meçhulümüz olan bir fenomen mi söz konusudur?

Nisan 1962 had safhada artroz'a (1) yakalanıp tam anlamıyla felçli hâle gelmiş olan genç bir kadın, kutsal cuma gününde Turin'e gelip dua etmiştir, ama kritik durumunda birden düzelme olmamıştır. Fakat akşam olup da, kalmakta olduğu şifa yurduna döndüğünde tüm vücudunda ve özellikle eklemlerinde ıgnelenme ve karıncalanmalar hissetmeye başlamıştır.

Ertesi gün yatağından tamamen iyileşmiş hâlde çıkmıştır.

Dört yıl sonra, yürüemez hâlde bulunan bir Alman, yine Paskalya döneminde gelip kutsal emaneti ziyaret etmiştir. Aynı şekilde

(1) Artroz: leri safhada romatizma.

o da vücudunda ıgnelenme ve karıncalanmalar hissetmiştir, ama ziyaretten on beş gün sonra. Daha sonra olan biteni şu sözlerle dile getirmiştir: "Gücü düşük bir elek-trik bataryasının etkisine maruz kalmışım gibi bir şeyler hissetmişim."

Gerçi tam anlamıyla iyileşmemiştir, ama durumunda hissedilir ölçüde bir düzelme meydana gelmiştir. Kendisini tedavi etmekte olan hekimler, bu "mucizevi" düzelmeye küçükük bir fizyolojik gerekçe bile gösterememişlerdir.

Bu türden şifa örneklerini çoğaltmak mümkündür. Kutsal kefenle atfedilen şifa olayları her yıl cereyan etmektedir. Bu türden fenomenleri incelemek üzere, Lourdes'da veya Katolikler'e ait olan diğer ziyaret merkezlerinde olduğu gibi, Turin'de de komisyonlar kurulmuştur.

Şurası gerçektir ki, kilise bu tür fenomenler hakkında yapılmakta olan yayınları hemen hemen hiç önemsememektedir. Kutsal kefen konusundaki tutumu bir hayli şaşırıcıdır. Ve bu tutumu sadece muhtemel mucize fenomenleriyle de sınırlı kalmamaktadır.

Hatta bazen, mezara konulduğu sırada, İsa'nın be-

RON HALTERİ

denine sarılmış olan esraren-giz kefen hakkında halkın daha fazla şey öğrenmesinden korkmayışına bile hayret edilmektedir. Demek ki, dikkatler kutsal emanetin üzerine ne kadar az çekilirse, Roma'nın, birsürü polemige yol açabilecek ve dört elle sarıldığı dogmasını tehlikeye sokabilecek bir konuyu kuşatmak üzere gösterdiği ağız sıklık da, aksine o kadar artmaktadır.

Demek ki, işin içinde sakınılacak bir şeylerin mevcut olduğu muhakkaktır.

Örneğin Anglosakson şifacı olan Ron Halteri'nin şu ilginç teşebbüsünü hatırlatmakta yarar vardır. Bu zat, hastaların veya talihsizliğe uğramışların, sorularını kendisine açmalarını sağlamak

maksadıyla, Amerika'daki büyük popüler gazetelere, Paskalya döneminde boy boy ilânlar vermiştir. Onlara, Turin'de yapılacak olan kutsal cuma gününde kendilerinin vekili ve sözcüsü olmayı teklif etmiştir. Tabii ki bu harika davranışının karşılığı olmak üzere onlardan bir miktar para da talep etmiştir.

Halteri, "müşterilerine" bu yıl, kutsal emanetin, evlilikleriyle ilgili tüm sıkıntılarına bir çözüm getireceği garantisini vermiştir. Paskalya döneminde Turin'e varmadan önce, bu zatın, on bin civarında mektup alacağı ve böylece küçük çapta bir servete kavuşacağı tahmin edilmektedir. Elindeki ifadelere bakılacak

olursa, birçok vatandaş onun, kutsal kefen mahallinde kendileri namına yapacağı dua sayesinde bu yıl derdine deva bulacaktır.

Usta tüccar dublesi konumundaki başka şifacılar da kutsal kefenin, sahip olan kişiye yardım ettiği iddia edilen kopyalarını ABD'de ve Almanya'da satışa çıkarmışlardır. Hatta bu şifacılar, kopyaların, Turin'de ve hem de kutsal kefenin bulunduğu kilisede kutsanmış oldukları garantisini bile vermektedirler.

Ama buna karşılık, kutsal kefen, tarihî açıdan hiç de parlak bir geçmişe sahip değildir. Onun yakın çevresinde muhakkak ki bazı mucizeler cereyan etmiştir. Liege pisko-

posluğu nezdinde bulunduğu sıralarda, kısırlık illetine yakalanmış birkaç çocuk ile birkaç kadının onun sayesinde şifaya kavuştuğu hâlâ daha anlatılmaktadır.

Chambéry'de bulunduğu sıralarda da, yani 16. asrın başlarında da birkaç mucizeye kaynaklık etmiştir. Bütün bunlar birer yaldızlı efsane midir, yoksa kutsal öyküler veya gerçekten de tarihî olaylar mı?

Gerçek olmaktan uzak olsa bile, bir kutsal emanetin, ilginç bir psi gücüne katalizör-lük ediş vakası, parapsikologların bugün hiç de yabana atmadıkları bir şeydir. Aynı durum niçin Turin'deki kutsal kefen için de geçerli olmasın?

PSI ve RUSYA'DAKİ DURUMU Baştarafı S. 35'te

getirdiğini farz etmek çok fazla spekülatif olabilir. Ancak yine de tarih, toplumsal olayların ve bir sosyal organizasyon ilkesinden başka bir ilkeye geçişlerin, insanların günlük yaşamlarında doğaüstü görünümle- rin ortaya çıkmasına yol açtığını gösteren örneklerle doludur.

Organizmanın ya da genlerin yaşamını sürdürmesinde psinin rolü hakkındaki fikre gösterilen ciddi itirazlar, psiye biyolojik organizmayla ve onun beyinsel işlemleriyle birlikte tanımlama eğiliminden kaynaklanmaktadır. Bu, Darwinci teorilerin normal bir uzantısıdır. Ancak birçok psikik sonuç, organizmalar ile çevreleri arasındaki etki-

leşim biçimlerinin, biyolojik duyu-ları harekete geçiren mekanizmaların sınırlarının ötesine geçtiğini göstermektedir. Bu sonuçlar ayrıca şuur niteliklerinin, şuur organizma ve onun beyni ile eşit sayan benzerlik hipotezine uymadığını ortaya koymaktadır. Psiyi ele alan çağdaş Darwinci yorumlar, şuur ruhsal yüksekliklere fırlatan çok geniş açılı fikir- lere uymamaktadır.

Ancak ne olursa olsun, yaşayan organizmalarda psinin aktif rolüne dair getirilen Darwinci fikirler ile şuur üzerindeki indirgeyici olmayan (bir olgunun sebebini yavaş yavaş indirgeyerek belirli bir temele oturtmayan) görüşler arasında bir uzlaşma bulun-

maktadır. Bu uzlaşma insanın, sadece maddî bir bedenden oluşmadığını, aynı zamanda onun biyoelektromanyetik bir yapıya da sahip olduğunu farz eden varsayım üzerindedir. Bizler insanın süptil yapısının henüz başındayız. İnsanın tamamen maddî görüntüye dayalı bir canlı olması düşüncesi eninde sonunda başka bir düşünceye yol açacaktır. Bu düşünce ise, hayatın bilmecelelerinden biri olarak, insanın şiddet dolu olmayan, yıkıcı olmayan bir şekilde yaşamasının zorunluluğu ve aciliyetidir.

*(The Scientific
and Medical
Network, Nisan 1993)*

RUHSALLIĞIN ÖZÜ

Selman GERÇEKSEVER

İnsanın, esasen ruh varlığı olarak bilindiğimiz en önemli işlevi madde cevheriyle, ruh cevheri arasında aracılık, iletkenlik yapmasıdır. Maddenin tesirini ruha, ruhun tesirini maddeye aktarır. Bu onun ezeli ve ebedî görevidir. Ruh varlıkları bu görevlerini evrenlerde plân toplulukları hâlinde yaparlar. Plânsal bütünlük hâlinde, buldukları mekânda ilâhî İrade Yasaları çerçevesinde bu işlevlerini sürdürürler.

Özündeki yaradılış ilkeleri (varlıksal ilkeler) ve "üç bilgi"siyle; seçme özgürlüğünü kullanarak, uyum sağladığı âlemlerdeki zaman ve mekân şartlarına bağlı olarak "özündeki bilgiyi kullanılabilir hâle getirmek" ve enkarne olduğu maddesel mekânı geliştirmek ruh varlığının aslı görevidir.

Bilginin Kullanılabilirliği

Ruh varlığının evrenlerden alacağı bir bilgi yoktur. Çünkü her şey kendisinde yaradılışıyla beraber vardır. Ruh, zaman ve mekân zorluklarına uyum sağlaya sağlaya "bilgisini kullanılabilir hâle getirmekte" ve bunun için de enkarne olduğu ortamı geliştirmektedir. Bu şekilde de mensubu olduğu plânın hedefine ulaşmasını sağlamak ve dolayısıyla da plânının tekâmülüne hizmet etmektedir.

Bu anlamda TEKÂMÜL; kattan kata gelişerek ilerlemek, başka bir ifadeyle küreselleşmektir. Bu nedenle ruh varlığı **bilgi kapasitesini artırır** durur. Buna paralel olarak meydana gelen şuur genişlemesiyle de, "kullanılabilir hâle gelen" bilgisinin miktarını artırır. Bilginin uygulama ile kullanılabilir hâle getirilmesi pasif bilginin (kullanılmayanın) aktif hâle qelmesi demektir. Bilgisi aktif hâle

geldikçe de ruh varlığının, mensubu olduğu plâna karşı olan hizmetin kapsama genişler ve giderek plâni ile olan ilişkisi "bütünlüştür".

Plânsal Tekâmül Sıçrayışı

Bir plâni oluşturan tüm varlıkların plâni bütünlükleri de; o plânın kendi payına düşen bilginin bir üst plândan emilip hazmedilmesi demektir, ki bu da bir "tekâmül merhalesinden" kurtuluştur. O plânın tekâmül etmesi demek, bir üst aşamaya, kendisinin tâbi olduğu plânın yerine terfi etmesi demektir. Bu durum gerçekleştiği zaman o plânın enkarne olduğu maddesel ortam da tekâmül eder. Bu durum hakikî Devresel tekâmüldür; varlıkların görevi de bunu sağlamaktır.

Yukarıda da belirttiğimiz kapasite artışı maddesel ortamda (mekân ve zaman şartlarında); inançlardan sonra gelen, "Bilginin Kullanılabilirliği"ne bağlıdır. Bu nedenle, özellikle şuursal uyanış dönemlerinde, eski realitelerle ilgili olan bilgi ve inançları konusunda insan çok dikkatli olmalıdır. Bu durumda ruh varlığı, enkarne olduğu bölgedeki her şeyle birlikte o yöredeki düşünce ve inançları da geliştirip küreselleştirmelidir.

Anlayış ve İnanç

Esasen "inanç", yerine oturtulmamış bilgidir. İnanç konusu olan her şeyin, küresel bir yaklaşımla anlaşılması gerekir. Bu bakımdan "anlamak" inançtan daha önemlidir. Çünkü inanç azaldıkça, anlayış artar. Anlayış arttıkça, inanç azalır. Bu nedenle, son devrede farklılaşma ve değişim (yani topyekün tekâmüle hazırlık, beşerî kıyama hazırlık) inançla değil, anlayışla oluşmaktadır. Aklımızla kavrayamadığımız şeye **geçici olarak inanırız**. Ama eğer şuurlanma gayreti için-

de, her şeye eşit uzaklıkta kalabiliyorsak, zaman içinde bu inancımız anlamaya dönüşür. Buna paralel olarak kullanılabilir hâle getirdiğimiz bilgimiz artar.

Bununla birlikte ne kadar geliştirecek geliştirelim, "akıl ötesinde bir durum, yani aklımızla kavrayamayacağımız bir şey(ler) daima olacaktır. Bu nedenle inanca, imana sapanıp kalmamak, ondan anlayışı artırma yönünde yararlanmak gerekir. Unutmayalım ki, inanç iradeyi güçlendirir. Başka bir ifadeyle irade, inançla güçlendirilebilir. **İradî gayret** içinde çalışmak da, yaşamın zarureti değil midir? Bu arada iradeyi kuvvetlendiricilerden birinin de **sabır** olduğunu akıldan çıkarmamakta yarar var.

İnancın Bağlayıcılığı

İnancın bir özelliği de "bağlayıcı" olmasıdır. Birey, eğer inanç konusu olan şeye, yukarıda işaret ettiğimiz uyanıklıkla yaklaşmazsa, onun tutsağı olur. Seçme Özgürlüğünü, Vazife Yapma Hakkını kullanamaz, özbilgisinin o enkarnasyona düşen payını kullanılabılır hâle getiremez. İnanca karşı böyle bir tavır içine girmek inançsızlık demek değildir. Aslında "inançsızlık" da inanç kadar sakıncalıdır: Bu ikisi bir paranın iki yüzünden başka bir şey değildir.

Bu bakımdan klâsik anlamda, dinlerin şeriat düzeyindeki "iman"ın yerini bilgiyle anlayış aldıktan sonra asıl İMAN gelecektir ki, o da tamamen bilgiye göre hareket etmektir. Bu çerçevede "gerçek iman sahibi"; hedefini (ki o "vazife"dir), yolunu ve kendisini iyi tanıması insandır.

YOGA Baştarafı S. 22'de

kendini yoganın beden hareketleriyle uğraşana bir kolu olan hatha-yogaya vermektir."

Hatha-yoga, düzenli beden ve teneffüs hareketleriyle sağlanacak sağlığın insanı ruh-

Zaman ve Mekân

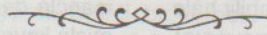
Bunun için de varlık devamlı olarak şuurlu genişletme gayreti ve uyanıklığı içinde bulunmalıdır. Bu da, ne kadar çok bilgi kullandığına bağlıdır. "Öz benim, bilgi benim. İstediğim kadar kullanırım." diyemeyiz kolay kolay. Çünkü kullanılabilir bilgimizin miktarını arttırmak, zaman ve mekân şartlarına bağlıdır. Bunu başarmak için de zaman ve mekân şartlarına esneklik içinde uyum sağlamak başka çare yoktur.

Özellikle devre sonlarında, yani topyekün (beşerî) şuursal uyanışın gerçekleşmesine yaklaştıkça, bu zaman ve mekân şartlarının varlıklar üzerindeki etkisi artar. Bu etki, ondan yararlanabilen ve anlayabilenler için "uyandırıcı" bir etkidir. Varlıklar kendilerinde mevcut bilgilerini daha çok kullanılabılır hâle getirsin diye bu şekilde uyarılırlar. Zaman ve mekân şartları içinde bilginin uygulanabilirliğini arttırmak için Ara Plânlar, mizan-senler düzenleyerek plâna bağlı varlıkların uyanmasına yardım ederler. Bu şekilde, enkarne varlıklar da kendi bilgilerinin farkına varmış hâle gelirler. Aslında tüm olup biten şeyler plânsal bir yardımlaşma ve dayanışma içinde zaman ve mekân şartlarının elverdiği ölçüde varlıkların kendi bilgilerinin farkına varmalarıdır. Kendi öz bilgilerinin fark edecek hâle gelmeleridir.

Biz dünya beşerî için asıl ruhsallık (ruhaniyet) bundan sonra yaşanacaktır. "Kendini bilmek, sevmeyi öğrenmek ve BİR'in yasalara göre şuurlu hareket etmek, ruhsallığın özüdür."

sal olgunluğa, mutluluğa götürüleceği inancına dayanır.

Yoga gerçekte ruha huzur ve sükûn verir; ama bu ancak Tanrısal vuslatın zevkini yaşadıkdan sonra elde edilir.

İÇSEL SEYAHAT

Hürriyet KALALI

Seyahat denilince akla bir mekândan başka bir mekâna gitmek gelir.

Seyahatin çok değişik maksatları olabilir. Çoklukla ya bir iş gezisi, ya bir tatil özelliği taşır. Seyahat etmek, bir zorunluluk ya da gönüllü olarak yapılan, neşe ve mutluluk arzusundan kaynaklanan bir temele sahip olabilir.

Peki ama, seyahat kavramını böyle, sadece mekân değiştirmeye verilen ad olarak almak ne kadar doğrudur? Bu kavramı, mekândan ayrı olarak düşünebilir miyiz? Örneğin, düşüncelerimizde seyahat etmez miyiz sanki? Aklın alamayacağı ufuklarda, kimseye söyleyemeyeceğimiz yerlerde dolaşmaz mıyız, düşlerimizde? Bu seyahat değil midir? Elbette seyahattir. Zaten istediğimiz; arzulaadığımız, bu seyahatlere yön vermek, mekânsız geçen bu seyahatleri isteklerimize uydurmak değil midir? Ve zaten bunun için bizler mekânda gezinip yeni tesirlere muhatap olmayı istemeyiz mi?

İçinde bulunduğumuz ortamın bize ne anlatmak istediğini anlamak için seyahat etmeliyiz. Bize

gelen tesirlerin hiç birini itmeden, çekmeden, büyük bir geniş yürekle, hüsnükabulle buyur etmeli ve onlarla tanışmalıyız. **Seyahatin gerçek mânâsı bürada başlar.**

Şuurumuz, gezmekten çekindiği, duyumsamaktan çekindiği bir hâl tanımamalıdır. Her hâli buyur etmeli, iyi bir ev sahibi olmalı ve ama, eve o hâlin çöreklenmesine engel olacak kadar da medenî cesaret sahibi olmalıdır. İşte o zaman kendi içimizde yaptığımız seyahatler başarı göstermeye başlar. O zaman gezilip görülmedik yerimiz kalmaz ve kendimizdeki ahenge hayran oluruz.

İnsanın kendini bilmesi derken de kastedilen budur işte. Kendinde hâlihazırda var olan ahengi bütününü göremeyen biri için gelişme bir hayaldir. O insan dünyayı gezse de, görülmedik yer bırakmasa da bir işe yaramaz. Çünkü asıl gezilmesi gereken dünya bizim içimizdedir. **Ve onun bütün yöreleri görülmeye, anlaşılma-ya eş değerde lâyıktır.**

Erdemli zannettiğimiz yönümüzle pespaye zannettiğimiz yönümüzün nasıl kopmaz bağlarla birbirine

bağlı olduğunu, çirkin ve gereksiz bulduğumuz pek çok değer birçok insan için nasıl erdemi temsil ettiğini ve erdem adına geliştirdiğimiz yönlerimizin nasıl çoğu kez nefse hizmet ettiğini ve çoğu kez ondan beslendiğini görürüz.

"İçinde bulunduğumuz hâl bizim için en iyi hâldir, şikayet edilmemesi gereklidir." mealindeki söz, Sebep-Sonuç Yasası'nın dengeleyici fonksiyonunu anlatması bakımından güzeldir. Ama bu cümle çok daha geniş bir mânâyı daha taşır.

Bütün varlık, İlâhî Olan'ın Bilgisi'ni her an tezahür ettirmekte ve maksadını her an tahakkuk ettirmektedir. Yani her insanın içinde bulunduğu bütün hâller bu Müteal maksadın emrindedir ve O'ndandır.

Bu bilgi, iyilik ve kötülük, erdemlilik, erdemsizlik, günah, sevap gibi kavramları söküp atmamıza ve büyük bir geniş yüreklilikle kendimize, ama her unsurumuza eşit hoşgörülle, eşit disiplinle, hiç bir yönümüzü daha fazla sevmeden ve yermeden, kendimize karşı bütününüyle bir sevgi ve hoşgörü geliştirmemize sebep olur. İşte kendimize bakmayı

öğrenmek, kendimizi kendimizden saklamamayı öğrenmek bu yüzden önemlidir.

İşte o zaman ruhumuzla bakmayı, ruhumuzla duymayı, karar vermeyi, uygulamayı öğrenece-

ğiz. Şimdi yaptığımız, bedenimizle duymak, bedenimizle karar vermek ve uygulamaktır. Sonuç ise ortadadır.

Vakit hiç bir zaman geçmiş sayılmaz. Hepimiz tek tek eninde sonunda iç-

dünyamıza doğru amansız bir yolculuğa çıkacağız. Bu, katedilmesi zorunlu olan bir yoldur. Öyleyse bir an evvel yola çıkalım. YOLCU YOLUNDA GEREK.

MANTAL YARATMA SANATI Baştarafı S. 13'te

reci esasında onu nasıl arzu ediyorsak, mental imajı öyle yapalım; fakat bizi, kapasitemize, güçlerimize olduğu kadar, gerçek şeylere de bağlayan ilk bağı unutmayalım.

Mental yaratma sanatında, ilham ve iç yardım alabilir miyiz? Kesinlikle evet. Ama şunu da unutmayalım ki, sadece mental imajı oluşturmak tüm ayrıntılarıyla ne kadar mükemmel olursa olsun, gerçeğe dönüştürmekte yeterli değildir. Hiçbir dış güç, imajın yapısını değiştiremez. Kozmik güçler geri değildirler. Bu imaj zihnimizde açıkça belirdiği zaman, yukarıda da açıklandığı gibi, bizim gidip çizgimizi belirleyecek ondaki esas noktayı bulmak için kendimizi zorlamalıyız. Sonra mental olarak kozmik bir ilham, yönlendirilmek ve bize işe koyulmak için en iyi yolu gösterecek yorum-suz bir bilgi istemek zorundayız. Aynı zamanda, bu girişime atılmak için, ihtiyacımız olacak mental ve fiziksel esas gücü istemeliyiz.

Sonsuz bir gücün, söz konusu mental imajı zihnimizde taşımaktan başka hiçbir güç sarf etmeden, masallarda oldu-

ğu gibi sihirli bir sopayla, tüm kavramları gerçek bir maddeye dönüştürdüğünü düşünmemeliyiz. Mental imajımız tamam ise, eğer hemen ve objektif bir şekilde ihtiyacımız olana doğru hareket noktasını (ilk hareketi) içeren esas faktörü ayırt edemiyorsak, imajı hemen şuuraltına gönderelim (geçirelim). Bu, başlama (işe koyulma) tarzında bir ümit veya istek şeklinde, gerekli bir ilham oluncaya kadar onu aklımızdan saf dışı ederek yapılır. Böyle bir ilham ertesi gün veya ertesi hafta gelebilir. Bir önsezi, anı bir sezgi olarak da kendini gösterebilir.

Mental yaratmada mistik yan, mental imajımız şuuraltına nakledildikten sonra içben'in ve varlığımızdaki Sonsuz Zekân'ın yolladıkları, öneride bulunan tamamlayıcı güçte bulunur. Bu arada mental yaratma sanatı, tekrar ediyoruz, birçok kişinin zannettiği gibi tarafımızdan fizikî bir güç olmaksızın, imajın materyalize edilebilmesinde hiçbir mistik metot içermez. Sık sık mental yaratmanın, arzu edilen neticeyi elde etmeyi sağlayan, yüksek bir gücü kendine çektiği söylenir. Bu doğrudur, ama bu

güç, bir fikrin açığa çıkması, gerekli bilgilerin bir ilhamı veya yararlı bir önsezi şekliyle ortaya çıkar. İnsan zihnini meşgul eden şeyi yani imajı yaratma olanağını kendisinden alır.

Her zaman, gerekli fizik gücü temin etmek ve tek başına yaratmak fertten istenir.

Birçok kişi, eminim ki, tasvirini yapmış olduğum mental yaratma sanatını, hiçbir mistik bilgi veya psikoloji prensiplerine sahip olmadan daha önce uyguladıklarının farkına vardılar. Bu sanatı, içgüdülerini dinleyerek ciddi bir yorumlamayla geliştirdiler. Belki de bu çalışma yaşantılarının büyük bir kısmını aldı. Burada bu metodun bilgisini elde etme şansına sahip olan sizler, artık çok kıymetli zamanınızdan kazanma avantajını elde ettiniz. İnsan kendi çabasıyla da, derin bir düşünme esnasında, olgularını inceleyerek veya bunun gibi deneme yazılarını okuyarak da, mental yaratma sanatının vardığı sonuçları elde edebilir. Bunda hiçbir sır yoktur.

SEVGİ ENERJİSİNİ
KULLANMAMIZI ENGELLEYEN
HER ŞEY NEFSANİYETTİR.

RUHSAL AKTÜALİTE

Brezilya'da Mahkeme Ruhun Tanıklığını Kabul Etti

BİR RUH ADALETİ YANILGIDAN KURTARDI

Joaõ de Deus, 1980 yılında kansı Gleide'i öldürmek suçuyla yargılanmaya başladı. Tam beş yıl süren dava boyunca Joao, karısını bir kaza kurşunuyla vurduğunu iddia ettiyse de kimseyi buna inandıramadı, zira hiç bir kanıtı yoktu. Büyük bir ıstırap ve çaresizlikle kendini savunuyor, ancak kurtulması için en ufak bir ümit bile görünmüyordu. On beş yıl hapis cezasına çarptırılması neredeyse kesin gibiydi. Ancak bir mucize oldu ve Brezilya Mahkemesi Joao'nun suçsuzluğunu kabul ede-

rek onu beraat ettirdi. Olay şöyle gelişti:

Joao insanın geçici bir beden değil, ölümsüz bir ruhî varlık aldığını biliyordu. Bu nedenle aradığı kanıtı maddî âlemde bulamayınca ruhlar âlemine yöneldi. Onu ancak geçiği bilen karısının ruhu kurtarabilirdi. Ancak öldürdüğü iddia edilen Gleide ile irtibata geçilebilmesi için bir medyoma ihtiyaç vardı. Nitekim ünlü medyum Chico Xavier ile temas kurmakta gecikmedi. İnsanlarla ruhtar arasında bir kanal da bulunduğuna göre bedeni terketmiş olan karısı, yapacağı açıklamalarla kendisini kurtarabilirdi.

Kuşkuları gidermek için celseler halka açık olarak yapıldı. Tam iki ay süren çalışmalar boyunca Gleide adıyla yaşamış olan bedensiz varlık tam seksen sayfalık bir ifade verdi. Bu ifadeler açıkça gösteriyordu ki, kocası kesinlikle suçsuzdu. Varlık ayrıca bu tanıklığı yapmak için çok dua ettiğini ve adaleti yanılğıdan kurtarmak için çağrılmayı beklediğini ilâve ediyordu.

Sonunda bu cinayet davası hukuk tarihine geçecek bir şekilde sonuçlandı. Mahkeme bir ruhun tanıklığını kabul ederek Joao'yu suçsuz buldu, beraatine karar verdi.

TAROT: SADECE BİR ARAÇTIR...

GEORGIA' daki Athens State College Department'da Tarot dersleri vermekte olan Paula Cutchey yöresel gazetelerden birine verdiği beyanatta konuyu herkesin aksine hiç de o kadar ciddiye almadığını söylemiştir. Bayan medyum Cutchey, Tarot derslerini belirtilen yerdeki (1987'de kurulan) Parapsikoloji Kurumu'nda vermektedir. Kurumun başında halen Joe Slate bulunmakta olup, kurumun amacı ruhsal fenomeni etüt etmek ve konuya açıklık kazandırmaktır. Bay Slate aynı zamanda davranışçı psikoloji bölümü başkanıdır.

Bayan medyum Paula Cutchey yukarıda söz konusu edilen beyanatının başka bir yerinde de, "Eğer herhangi bir konuyu aşırı derecede ciddiye alırsanız, o zaman hatalı yorumlara neden olabilirsiniz. Örneğin, ben bir masanın ruhsal celsede yana doğru yattığına sadece gülerim." demek suretiyle, görüşlerine açıklık getirmek istemiştir.

Her şeyden önce bir astrolog olan Bayan Cutchey, kendisine başvurulan

ların arasında halkın münevver kesiminden pek çok kimsenin bulunduğu, bir yılda ortalama otuz bin kadar insanın tarot falına baktığını, ama bu insanların çoğunun sağlık, iş, aşk, para gibi maddesel itilimlerle kendisine başvurduklarını açıklamalarına eklemiştir.

"Bana değişik konularda geliyorlar ama hepsinin ortak olarak istedikleri bir tek şey var: O da her şeyin daha çoğunu istemek..." diyen Paula aslen New Yorklu olup, tarot kartlarıyla meşguliyetine yaklaşık on yıl kadar önce başlamış, bunun için de yine New York'da

"School of Inner Vision"a (İçsel Vizyon Okulu) devam etmişti. Paula'nın ailesinde de, parapsikoloji konularıyla ilgilenenler vardı: Örneğin, kocasının annesi Dory Cutchey, Middlesexli bir medyumdur. Kartlarla çalışmanın dine aykırı bir yanının bulunmadığına da değinen medyum, "Bunlar sadece bir araçtır. Benim için kahve yapmak için kullandığım elektrikli cezveden çok farklı değildir." demiştir.

(10 Ekim 1987

PSYCHIC NEWS'dan)

Paula CUTCHEY:"Kartlar sadece araçtır. Ben onları elektrikli kahve pişirme makinem gibi kullanırım."

İSA'NIN HASSAS RESMİ

* Sandra Spitalik *

7 Haziran 1979'da, o sıralarda 11 yaşında olan oğlum Joey Spitalik, boş bulunduğum bir anda koşarak oturma odasına geldi. Sarsılmış bir hâli vardı. Dili tutulmuşçasına, bir kelime bile söylemeksizin elimden tuttu ve çekiştirerek beni çalışma odasına getirdi. Çarpmışa gerilmiş İsa resminin bulunduğu

ALTINCI DUYUNUN REHBERLİĞİ

* Bruce A. Jones *

Seziş, duyuların normal fonksiyonundan ayrı olarak meydana gelir. Bilinen duygulara dayanmaz ve onları bir ağ gibi sarar.

1948'de FAA'de hava trafik kontrolörü olarak görev yaparken, Fresno Hava Terminali Trafik Kontrol Merkezi'nin tesis edilmesine yardımcı olmak amacıyla, Oakland'dan Calif. Fresno'ya, geçici bir süre için transfer oldum. Oğlum Bruce Jr., Kore Savaşı'nda orduya gönüllü olarak yazılmış ve savaşa katılmıştı. Kızım Mildret ise Oakland'daki bir bankada

duvarı işaret eden parmaklarını izleyerek, dehşet içinde, resmin baş aşağı asılı bir vaziyette durduğunu gördüm. Sakinleştirmek amacıyla oğluma sarıldım ve bunun sadece bir kaza sonucu meydana geldiğine inandırmaya çalıştım. Daha sonra yukarıya uzanıp, İsa resmini sağ tarafa çevirerek henüz düzeltmişim ki, ikimiz birden çığlık attık. Resim, gözümüzün önünde tekrar baş aşağı sallandı. İşte tam o anda telefon çaldı. Cevap vermek üzere telefona doğru acele

iş bulup kendini garantiye aldıktan sonra körfez bölgesine dönmüştü.

6 sene sonra, 1954'de Oakland kontrol kulesine bir kez daha transfer oldum. Fakat bu transfer e-şimle boşanmamıza sebep oldu. Sonraki üç sene çok yalnızlık çektim ve mutsuz bir hayat sürdürdüm. Şubat 1957'de bir rüya gördüm, fakat bu bana bir rüyadan çok, çözümlenmesi güç bir altıncı duyuymuş gibi geldi. İlk rüyada Fresno'da bir arkadaşımın evinde, parlak bir projektör ışığı altında bir siluet gördüm. Sonraki gece de aynı rüyayı gördüm. Üçüncü gece de aynı rüyayı görünce, arkadaşımın evine gitmeye karar

acele yürüdüm. Telefonda ki kız kardeşim hıçkırıklar arasında, yarım saat önce oğlu Tommy'nin hareket hâlindeki bir kamyonun altında kalarak öldüğünü haber verdi.

Şok olmuştum. İçinde bulunduğum şaşkınlığı anlatamam.

Bizi dehşete düşüren şey, Tommy'nin zamansız ölüm faciasının yakında vuku bulacağını önceden haber verilmiş olmasıydı.

Ne Joey, ne de ben, yaşadığımız sürece bu olayı unutmuyacık.

verdim. Hareketten altı saat sonra Fresno'ya vardım. Üç sene gibi uzun bir ayrılıktan sonra, arkadaşım beni memnuniyetle karşıladı. Birden ruhum ferahladı, içimi bir aydınlık kapladı. Çünkü kız kardeşi merdivenlerin üzerinde ayakta duruyor, mutsuz ve yorgun bakıyordu. O zaman niçin Fresno'ya geldiğimi anlattım.

Son geceki rüyayı gördüğüm sıralarda o, Sanfransisco'daki işini bırakmış, Oakland'da bulunduğum kasabadan geçiyordu.

Aynı gün öğleden sonra, Edna ile nişanlandık ve 29 Haziran 1957'de evlendik.

ÜÇ ELBİSE

* Louiso Ann NUNEZ *

1 950'de hamileyken New Orleans'ta yaşamaktaydım. Bir gece uyumak için uzandım ve rüya görmeye başladım. Rüyamda, kuzenim, küçük erkek kardeşim ve ben bir trende indik. Küçük bir mağazaya girdik. Mağaza istiridy kabuklarından yapılmıştı ve açık bir alanda bulunuyordu. Mağazaya girmek üzereyken, küçük kardeşim kayboldu. İçerde çok yaşlı bir kadın, masa olarak kullandığı bir kasanın arkasında oturuyordu. Odadaki her şey istiridy kabuklarından yapılmıştı. Kadın öne doğru gelmemizi istedi. Hayatlarımızı ne şekilde yaşayacağımız hakkında bize bir şeyler anlatacaktı.

Kuzenime önce onun gitmesini söyledim. O, kuzenimden kabuklarında bir yarıklık bulunan odanın bir tarafına gitmesini istedi ve dedi ki:

"İçeri gir, geleceğini göreceksin." Sonra bana döndü ve "Senin için Tanrı'dan bir hediye var. Odanın karşı tarafına git, orada göreceksin." dedi. İstiridy kabuklu duvara gittim, fakat açık bir yer bulamadım. "İyi bak!" dedi. "Onu göreceksin." Tekrar baktığımda kabuklarda bir yarıklık gördüm, uzun bir tünelin içine girdim.

Dışarı çıktığımda, bir apartmanın içindeydim. Beraber çalışmış olduğum bir kız arkadaş orada oturuyordu. Kapıyı çaldım ve arkadaşım açtı. Ona; yanlış bir yerde olduğum düşündüğümü, bu rada Tanrı'dan bir hediye bulabileceğim söylendiği için geldiğimi söyledim. Bana, doğru yerde olduğumu söyledi ve içeri davet etti. Küçük kızının elbiselerini katlıyordu. Bana üç elbise gösterdi. Elbiseleri çok beğendim ve bir er-

kek çocuğum olacağından çocuğum için böyle şeylere hiçbir zaman sahip olamayacağımı söyledim. "Sahi mi?" dedi.

Her ne kadar erkek çocuğumun olacağını zannettiysen de aynen rüyamda gördüğüm gibi bir kız çocuğum oldu.

Yaklaşık iki yıl sonra bir apartmana taşındım. Yan dairede oturan kadının terzilik yaptığını öğrendim. Ona çocuğum için bana üç elbise dikip dikemeyeceğini sordum. Ondan kendisinin seçebileceği malzemeyi almasını söyledim. Dikişi bitirince, elbiseleri getirdi. Bunlar rüyamda görmüş olduğum aynı kumaştan yapılmış olan elbiselerdi.

(FATE Ağustos 1989'dan
Çev: Rifat Karşlı)

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.30-21.00)

5 EKİM	İnsanın Eğitimi	Cengiz ÇEVRE
12 EKİM	Ölüme Yakın Deneyimler	Reşat GÜNER-Oya TIMURDOĞAN
19 EKİM	Yeni Çağın Getirdikleri	Engin EMİR
26 EKİM	Maddenin Üzerimizdeki Etkileri	Hasan SEZER

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, İnönü Caddesi No:398 B-1 Danış Apt.
Susuzdede Hatay/İZMİR Tel: 43 98 54

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN (İDAD) KONFERANS DUYURUSU

16 EKİM Tekinsiz Ev Olayları ..... Selman GERÇEKSEVER-Volkan ÖZÜNAL

Saat: 19.00-21.00

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 60

6.4.1965

VARLIKLARIN BAĞLANTILARI

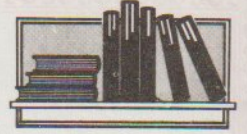
"Ruh, türlü kesafetteki maddî vasatlarla değişik anlarda irtibatta bulunabilir. Bu irtibatı kabaca, çok kabaca bir radar irtibatına benzetebilirsiniz. Ruhun intişar ettirdiği sondaj tesirler, muhtelif kademelerden ve muhtelif şuur sahalarından iz alıp dönecektir. Varlığın muhiti ile olan irtibatı, sondaj tesirleri vasıtası ile olur. Burada varlıkta, kaba veyahut ince tesir intibasını ve bilgisini ortaya koyan şey, ruhun sondaj tesirlerini istikametlendirdiği vasatların kalitesidir. Ne ekerse onu biçer. Bir de geri veyahut yüksek diyebileceğiniz bir tesir nevi daha vardır. Bu bilinen mânâsında ruhlar arasındaki irtibattır. Ruhî bir plânın, sizlere dalga dalga, yığın yığın yollamış olduğu türlü tesirler vardır. Az bilgili, dar şuurlu bir varlığın da dalga dalga ve yığın yığın yollamış olduğu tesirler vardır. Fakat insanoğlunun en çok müteessir olduğu husus, kendisi tarafından intişar ettirilen tesirlerin, kaba vibrasyon intişar ettiren objelere ulaşması ve cevabını alması neticesinde gözükür. Burada en mühim rol, niyet ve imajinasyonunuzdur. Bunu unutmayınız. Aşağıda hürriyet sizin. Yukarıda ancak ihtiyacınız kadar."

SÖZLÜK

Kesafet	: Yoğunluk
Vasat	: Ortam
İntişar etmek	: Yayılmak, dağılmak
İntiba	: İzlenim

KİTAPLAR ARASINDA

KARŞI TARAFIN IŞIĞI

Kitabın adı/Özgün Adı
KARŞI TARAFIN IŞIĞI
DAS LICHT VON DRÜBEN

Yazarı ve Çevireni
Dr. Raymond MOODY
Gülengül GİRAY

Sayfa Adedi, Baskı Tarihi ve Fiyatı

128 Sayfa, 1993 Fiyatı: 40.000 TL.

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI

P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

"Pozitif" bilimin dışında bir bilim alanı olarak nitelendirilen araştırma dalları arasında en fazla tanınanı parapsikolojidir. Ancak onun, kendi üstüne düşen görevi tam anlamıyla yerine getirdiği pek söylenemez. Çünkü yıllar geçtikçe amaçtan ayrılmış, ayrıntıların ve araçların içinde boğulur hâle gelmiştir.

Bu açıdan baktığımızda, metapsişik araştırmaların getirdiği katkı bakımından tıp biliminin, parapsikolojiden daha tutarlı ve daha kapsamlı sonuçlar getirdiğini görürüz. Tıp biliminin en önemli fonksiyonlarından biri, hastalar üzerinde ölüme yakın deneyimleri kayıtlamak ve en azından ölümden sonra bir varoluşun olabileceği düşüncesini belgeleriyle ortaya çıkarmak olmuştur.

Dr. Raymond MOODY bu bilim dalının en önde gelen cesur araştırmacılarından biridir. Öncü kişiliğiyle cesaret gerektiren atılımların yolunu açmıştır. Üstelik tek tek olaylardan yola çıkarak, o olguları kapsayan temel gerçeklere de el uzatabilmiştir.

Ölüme yakın deneyimlerde hastalar bedensel açıdan ölü iken, şuursal açıdan başka bir hayatın içine kaymaktadırlar. Birbirinden habersiz, kültürleri ve inançları birbirinden çok farklı olan bu hastaların, oradan buraya aktarmış olduğu bilgiler ise aynı.

Bu şaşırtıcı benzerlikler, akıl ve mantığımızın sınırlarını zorlamakta. Ama insanın ruhsal bir varlık olduğuna dair düşünceleri "bilimsel" açıdan da desteklemektedir.